

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne **27. února 2019** v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Olgy Smrčkové a přísedících Františky Princové a Ludmily Průšové, **takto:**

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, doručovací adresa ██████████
██████████
je vinen, že

v přesně nezjištěné době nejméně od 19.00 hodin dne 29. 09. 2017 do 18.00 hodin dne 30. 09. 2017 v bytě v ██████████ v domě čp. ██████████ v ulici ██████████, který měl v nájmu, u něho po předchozí dohodě a s vědomím rodičů pobývala na návštěvě jeho sestřenice, nezletilá ██████████, narozená ██████████, této umožnil požívání alkoholu, když vypila nejméně jednu láhev piva a jednu blíže nezjištěnou malou skleničku rumu, sám požil nejméně jednu láhev piva a několik blíže nezjištěných malých skleniček rumu, po požití alkoholu nezletilá pocítovala bolest hlavy a břicha, bezdůvodně se smála, po nějaké době poté, co usnuli vedle sebe na postelích, kdy nezletilá měla na sobě pyžamo s dlouhými kalhotami a pod ním spodní kalhotky a podprsenku, s úmyslem uspokojit své pohlavní vzrušení, obžalovaný spící nezletilé ██████████, což poškozenou vzbudilo, ██████████, přestože mu řekla, aby toho nechal, nejméně dvakrát ██████████, chtěla se bránit fyzickým odporem, ale nedokázala vyvinout potřebnou sílu vymanit se z jeho sevření, následně svého jednání na prosby nezletilé zanechal, avšak vyhrožoval, že pokud nezůstane ležet, postará se o to, aby nemohla jezdit do ██████████, což pro ni tehdy velmi znamenalo, a obžalovaný to věděl, nezletilá až do

odpoledních hodin následujícího dne zůstávala v bytě, mimo jiné hovořila prostřednictvím elektronické komunikace s kamarádem, což obžalovaného rozzlobilo, začal být agresivní, opětovně jí řekl, že jestli ho bude „[redacted]“, že se postará o to, aby už nejela do [redacted], na to mu řekla, že tedy oznámí, že ji večer „[redacted]“, na což obžalovaný reagoval křikem s důrazným požadavkem, aby ihned opustila byt, což i se svými věcmi učinila, neboť z obžalovaného začala mít strach, a takového jednání se dopustil, ačkoliv věděl, že nezletilá je dítě mladší patnácti let,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku a § 40 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 56 odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznic s **ostrahou**.

Podle § 99 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné sexuologické léčení v ústavní formě**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], **nemajetkovou újmu ve výši 20 000 Kč** (dvacet tisíc korun českých).

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na nemajetkovou újmu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v hlavním líčení vyslechl obžalovaného [redacted], poškozenou nezletilou [redacted], dále svědky [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], po souhlase obžalovaného a státní zástupkyně přehrál DVD záznam z výslechu poškozené nezl. [redacted] v přípravném řízení a k nahlédnutí dal jeho písemný přepis ve spise, dále přehrál DVD záznam výslechu svědků nezl. [redacted] a nezl. [redacted], vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, MUDr. Želmíru Herrovou a z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, Mgr. Miroslava Macho, po souhlase stran přečetl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Václava Šnorka, přečetl listinné důkazy, lékařskou zprávu gynekologické ambulance [redacted], protokol o ohledání místa činu, k nahlédnutí dal fotodokumentaci a plánek z místa činu, protokol o zadržení osoby podezřelé, rozhodnutí o propuštění z policejní cely, zprávu Městského úřadu v [redacted], odboru školství a sociálních věcí, pracovní hodnocení obžalovaného včetně přehledu jeho výdělků, opis rejstříku trestů

obžalovaného, zprávy Základní školy a Mateřské školy [REDAKCE] a Střední školy řemeslné [REDAKCE], rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 9 P 52/2016 a obsah spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 29 P a Mc 233/2017 a 11 P 61/2008, zprávu vyšetřovatelky [REDAKCE] k nezajištění důkazu v podobě deníku [REDAKCE], zprávy Dětského domova Základní školy, školní jídelny a školní družiny ve [REDAKCE] a Diagnostického ústavu a střediska výchovné péče v [REDAKCE], zprávy Základní školy a Mateřské školy [REDAKCE] a Střední školy řemeslné [REDAKCE], k nahlédnutí dal deník [REDAKCE] předložený obžalovaným na výzvu soudu u hlavního líčení a fragment komunikace prostřednictvím aplikace Facebook Messenger mezi poškozenou a svědkem [REDAKCE].

2. **Obžalovaný** [REDAKCE] v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevyprávěl.
3. U hlavního líčení vypověděl, že pracuje jako zpracovatel papíru u společnosti [REDAKCE]. Na událost si již moc nepamatuje. Pozval sestřenici [REDAKCE] k sobě do bytu, protože byl sám, neměl co dělat. Nejdříve jí to rodiče nechtěli dovolit, pak přijela ve čtvrtek odpoledne. Vyzvedl ji po práci na zastávce a šli k němu domů. Řekla mu, že má schůzku s kamarádem, tak jí řekl, že ji doprovodí na autobus a pak pro ni přijede. Přivezl ji a pak šli spát. Druhý den vstal v půl páté ráno, šel do práce a přišel kolem 14.30 hodin, víc si nepamatuje. K dotazům uvedl, že [REDAKCE] řekl, aby se šla najíst, že pak může jít ven. Ona pořád říkala, že jíst nebude, že nemá hlad. Nakonec se najedla a byla smutná. Když přišla, moc se nebavila, měla chuť na alkohol. Šli do obchodu, tam ho přemluvila, aby koupil láhev rumu a nějaká piva. Doma pili alkohol, asi ve 21.00 hodin až 21.30 hodin šli spát. On byl v obýváku, ona v ložnici. To byl pátek. Druhý den v sobotu se nic nedělo. Ráno se osprchoval, udělali si něco k jídlu, pak byli na elektronice, na mobilech. V 16.00 hodin volala s nějakým kamarádem a najednou, že „[REDAKCE]“. Řekl jí, že může. Ona se sbalila a jela domů. Řekla mu, že bude litovat, že ji vyhodil z bytu. Poté, co odešla, mu volali její táta, máma a nějaký kamarád, že si ho najdou a že ho zmlátí, to mu řekl [REDAKCE]. Do [REDAKCE] jezdil pravidelně, dvakrát až třikrát do měsíce, také o víkend, přespával tam. O prázdninách tam jezdil i na týden. Byt v [REDAKCE] je velký 2+kk, bydlí tam pětičlenná rodina, on spal v ložnici dole na postelích s bratřenci, [REDAKCE] spala nahoře na posteli. K žádné sexuální interakci v té době mezi nimi nedošlo. Rodinné vztahy vyhocené, strýc se s jeho otcem kdysi pohádal, je to asi pět let, od té doby se spolu nebaví. Loni na podzim ten stav byl stejný jako celých pět let. K doplňujícím dotazům uvedl, že ve čtvrtek alkohol nepili, protože druhý den šel do práce. Ona mu pak do práce psala, že celý den nejedla, že nemá hlad, že jíst nebude. On se staral, jestli jedla. Z práce se vrátil asi ve 14.30 hodin, alkohol kupovali asi v 16.30 hodin, do té doby si povídali, psali si s kamarádama. Byla to [REDAKCE], která ho žádala, aby s ní šel koupit nějaký alkohol. Řekla přímo, aby tam bylo hodně procent alkoholu. Řekl jí na to, že by neměla pít, protože jí nebylo osmnáct. Nakonec ho přemluvila, že je jí smutno po příteli, že vůbec nejsou v kontaktu. On jenom ví, že to byl nějaký [REDAKCE]. V obchodě koupil čtyři lahve piva Kozel jedenáctky a litr rumu. Domů mohli přijít tak kolem 17.30 hodin. Potom byli „na elektronice“, kolem 19.00 hodin začali pít alkohol. Dali si nejdříve pivo, pak [REDAKCE] chtěla rum. Šel pro panáky. Vypila asi dvě lahve piva a asi pět panáků rumu. Panáka prvního jí nalil on, druhého si nalila sama. Pivo si vzala v lednici, otevřela a pila sama. Byly to velké panáky. Vypili to poměrně rychle, šli spát kolem 19.30 hodin. [REDAKCE] se motala, „tlemila se“, nedokázala stát na nohou. On šel spát do obýváku, [REDAKCE] odnesl do ložnice, nemohla vůbec chodit. Na upřesňující dotaz uvedl, že ne, že jí vzal jenom za ruku a odvedl ji tam. K ničemu se sexuálním podtextem mezi nimi nedošlo, žádné [REDAKCE]. Sám vypil asi dvě piva a čtyři panáky rumu, motal se. Nic z toho, co je v obžalobě, nedělal. Jeho sexualita je standardní, žádné problémy nemá, měl dvě sexuální partnerky. Přítelkyni [REDAKCE] jednou dal dvě facky. Ví,

že si [REDAKCE] psala deník. V té době, kdy u nich [REDAKCE] byla na návštěvě, tak žádný deník ale neviděl. [REDAKCE] a [REDAKCE] se znají přes něho, teď se nemají rády. [REDAKCE] měla možná strach ze svého táty. Je pravdou, že chtěl [REDAKCE] adoptovat, ale soud nedopadl v jeho prospěch. Během víkendu na [REDAKCE] agresivní nebyl ani jí nenadával. [REDAKCE] mohla z jeho bytu odejít, klíče nechával doma. V pátek byla celý den v bytě, a když přišel, tak odešla s nějakým kamarádem. Ne [REDAKCE] se mu nelíbila. K motivu, proč by si to měla celé vymyslet a lhát, uvedl, že kdyby její táta zjistil, že ví určité informace o [REDAKCE], tak by [REDAKCE] asi dostala. Ty informace jsou o tom, že [REDAKCE] kouří trávu a popíjí alkohol. [REDAKCE] ho potrestala, aby se to nikdo nedozvěděl. Ne nikdy ho neviděla nahého, nahý byl jenom v koupelně, a to by si musela odemknout dveře. Když ji odváděl do ložnice, měla pyžamo a možná spodní prádlo, neví. Ráno už byla převlečená, měla tričko, kraťasy, možná kalhoty, už si to nepamatuje.

4. **Poškozená nezletilá** [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaný je její bratranec, navštěvovali se, jezdil k nim do [REDAKCE], má přítelkyni [REDAKCE], která je v Dětském domově ve [REDAKCE]. Tehdy se domluvila s rodiči, že k [REDAKCE] pojedou na prázdniny (*podzimní*), táta jí nechtěl pustit, mamka souhlasila, tak jela. Bylo to koncem září, jak byl ten svátek, do [REDAKCE] přijela autobusem, ani neví, jestli na ni [REDAKCE] čekal. Jeli k němu domů, on má pronajatý byt u [REDAKCE] (*obchodní dům*), má tři místnosti, kuchyň, obývací a ložnici, dále záchod zvlášť a koupelnu. [REDAKCE] se šel vykoupat, vyzval ji, aby si s ním šla popovídat, ona řekla, že ne, on řekl, aby si sedla. Tak si sedla do dveří, ptal se jí, proč nejde dovnitř, ona mu řekla „protože jsi nahej“, ona na to řekl „ježiš, ty jsi neviděla kluka“, ještě předtím před ní začal chodit nahý a říkal, ať s ním jde do vany. Ten den měla domluveno kino s kamarádem, ptala se [REDAKCE], zda ji půjde doprovodit, tak šel s ní. Do kina šla s kamarádem [REDAKCE] z [REDAKCE], šli na horor. Kino bylo od šesti do osmi večer, před kinem na ni čekal [REDAKCE], říkal, že se mu zdá [REDAKCE] nějaký divný, ona mu řekla, že není hezkej, ale že je hodnej. Pak šli spát a nic se nedělo, spali v ložnici, protože ona se po hororu hrozně bála, byly tam dvě postele, které trochu odšoupla. Ráno se také nic nedělo, [REDAKCE] šel do práce. Šla se vykoupat, pak byla na notebooku, dala si nějaké jídlo a pak si psali, mezitím jí volala mamka, že jí umřel strejda, brečela.
5. [REDAKCE] pak přišel z práce, ptal se jí, kolik je toho schopna vypít, na to se ho zeptala, jestli chce jít koupit nějaký alkohol, on říkal „možná jo, možná ne“. V bytě otevřela nějakou skříňku, [REDAKCE] jí předtím ukázal, kde má jeho holka deník. Hrozně jí lákalo si to přečíst, i když se to nedělá, věděla, že „tam prostě něco najdu“. Psala tam, že je adoptovaná, že se jmenuje [REDAKCE], že má ráda své poručníky, ale oni jí neměli rádi kvůli brýlím a že je s [REDAKCE] šťastná. Pak tam bylo, že jí zbil, že se cítí hrozně, že má všude modřiny, že jí všechno bolí, ale že ho přesto miluje. Úplně se zděsila, s kým to doma je. Pak šli spolu s [REDAKCE] do obchodu, koupil dvě piva a hledal u Vietnamce alkohol, který má nejvíc procent, ona mu sama řekla, že to je rum, přidala mu 50 Kč. Večer jí nalil pivo, vypila jedno, on taky, pak otevřel rum, nalil dva panáky, přemlouval ji, ať si dá aspoň jeden, ona nechtěla, on jí říkal, že taky nepije, ale že mu hrozně chybí [REDAKCE], ať si s ním dá. Vypila tedy jednoho panáka, on si taky dal jednoho, pak druhýho, třetího. Řekla mu, že jí bolí břicho a hlava, ale věděla o sobě. On pak, že udělá hemenex, podával jí olej, vypadl mu z ruky, utřel to tričkem, což se přece nedělá, nejde to pak vyprat. Snědli hemenex, koukali se na film, pak si šli lehnout, on si sundal tričko a spal jen v trenýrkách, ona spala v pyžamu s dlouhými kalhotami a tričkem s krátkým rukávem.
6. Vzbudila se v noci, on [REDAKCE]
[REDAKCE], pak toho nechal. Ráno si myslela, že se jí to zdálo, ale měla tu rozeplou podprsenku. Děkala jako že nic,

on také dělal jako by se nic nestalo, šla se umýt, vyčistit zuby, on pil kafe, šli spolu koupit piškoty, říkal, že mu zbil rum a že udělá kuličky. Pak volala kamarádovi, což obžalovanému asi vadilo, řekl jí, že jestli ho bude „srát“, tak se postará o to, aby už nejela do [REDACTED], kde má kamaráda a kamarádku. Řekla mu na to, že jestli on jí bude „[REDACTED]“, tak řekne, že jí večer „[REDACTED]“. [REDACTED] úplně zkoprněl, začal být agresivní, zařval na ní, až se lekla, pak jí řekl „koukej vypadnout, máš pravdu, vyhazuju tě“. Poté si nabila mobil, aby si mohla zavolat, sbalila si věci. [REDACTED] mezitím dělal kuličky a mezitím na ní řval, at' ho „nesere“. Ona mu na to řekla „neřvi na mě“. Bála se ho. Vchodové dveře byly zamknuté, pak našla klíče pod bundou. [REDACTED] ale obvykle zamykal, i když měl kouli na dveřích. Zamknul jí, i když šel ten den předtím do práce.

7. Z bytu pak utekla, nasedla na první autobus, napadlo jí jet domů, ale táta nemá rád, když jezdí z [REDACTED] do [REDACTED] rychlíkem, tak si řekla, že pojede k babičce. Zavolala jako první mamce, všechno jí řekla, brečela, řekla, že půjde k babičce. Pak volala babičce, nic jí neřekla, jenom jestli může přijet. Přijel pak pro ni děda, po nasednutí do auta neměla chuť mluvit, děda se jí ptal, co jí je, jestli ji někdo neznásilnil. Na to neodpověděla. V bytě babičky jí pak všechno řekla.
8. Když se má vrátit k popisu toho, co se stalo, tak po požití alkoholu začala brečet kvůli smrti strýce, [REDACTED] jí hladil po ramenu, „pak už se ke mně furt... na mě prostě to... a já mu říkala: pusť mě, já nejsem [REDACTED]“. Vyvlíkla se mu, otočila se na kraj postele, nechtěla, aby na ní sahal, ale nevěděla, že „toho“ bude schopný. Probudila se, když [REDACTED]. Paní doktorka, když jí vyšetřovala, řekla, že tam musela [REDACTED]. Mamka pak lékařce řekla, že užívá tampony. Že [REDACTED], jasně cítila. Při tom mlčel, ona mu řekla, aby toho nechal, pak přestal. Na otázku, zda jí nějak vyhrožoval, uvedla „jo, řekl, že jestli se zvednu z té postele, tak se postará o to, abych už nikdy nejela do toho [REDACTED]“. Když [REDACTED], tak jí to nebolelo. S žádným klukem ještě pohlavní styk neměla. Předtím jezdil obžalovaný k nim do [REDACTED], vzájemně se „[REDACTED]“, on jí ale jednou vzal, že jí to zabořilo, tak mu vrazila facku a řekla „tohle už nedělej“. Doma v pokoji spí na palandě, obžalovaný si vždycky stoupl na tu spodní postel a povídal si s ní, hladil jí po vlasech. Když přišel táta do pokoje, tak dal ruku hned pryč. Věděla, že je agresivní, protože to mají v rodině, ona se s ním jeho přítelkyně [REDACTED] chtěla rozejít, on jí ale pořád volal. Její mamce psal, že nic neudělal, že byli oba opilí. Psal poškozené ještě předtím, než k němu přijela, že před ní bude chodit nahý, že je na to doma zvyklý. I u něj doma mu říkala, že s ním nechce do vany, on na to říkal „však jsme rodina“, na to mu řekla „no právě“. Když byl doma, tak nechával klíče v zámku nebo je vytáhl a byly na věšáku. Když odešla z bytu, tak jí pak ještě [REDACTED] psal, proč mu volá její táta, jenom mu napsala něco v tom smyslu, že to rodiče ví. Děda s babičkou ji odvezli domů až další den. [REDACTED] jí také říkal, že to s [REDACTED] dělal v lese, ona mu říkala, že jí to nezajímá, také jí už kdysi říkal, že kdyby nebyla jeho sestřenice „[REDACTED]“. On se jí ale nikdy vzhledově nelíbil, chováním vůbec, byl takovej zákeřnej, ale nikdy by nevěřila, že by jí mohl ublížit.
9. [REDACTED]. Když pak usnula poté, co [REDACTED], tak si druhý den říkala, že mu to nebude vyčítat, že byl opilý, ale potom, co jí furt vyhrožoval tím [REDACTED], tak jí fakt naštvál, že to řekne jejímu tátovi. Obžalovaný mu chtěl říct, že do [REDACTED] nejedí jenom za [REDACTED], ale i za jedním klukem. Když někdy jede do [REDACTED], tak jí projede mráz, nerada sem jezdí, budí se každý den v 03.10 hodin, neví proč. Svěřila se [REDACTED] kamarádovi z [REDACTED], [REDACTED] z [REDACTED] a ještě [REDACTED]. Pivo zná, to má ráda, ale tvrdý alkohol nepije. Když se napije, tak je bezstarostná, nic jí netrápí. Když zjistila, že [REDACTED], tak se mu snažila vyškubnout, ale nešlo to, jako by se nemohla hýbat. Kdyby se snažila „plným silama“, tak by se jí asi podařilo vyvlíknout, on ale našťěstí přestal. [REDACTED]. Kdyby jí z bytu nevyhodil,

zůstala by tam, kdyby jí „tímhle tím nevyhrožoval“, ale spala by asi v jiném pokoji. Ten druhý den ráno si šla vyčistit zuby a převléknout se do koupelny, nesprchovala se, nechtěla, protože pokud by se chtěla vykoupat, tak když se zavřou dveře, tak je tam pára a dělá se jí špatně, musela by mít dveře otevřené, [REDAKCE] by tam vlezl a to nechtěla. Když [REDAKCE], tak nekrvácela. [REDAKCE] se opatrně ptala, jestli někdy [REDAKCE] zbil, tak on řekl, že jo, že jí dal „na prdel“, ale jenom takovou dětskou. Už chce mít všechno za sebou, na všechno pomalu zapomíná.

10. **Soud nezletilou vyslechl u hlavního líčení dne 26. 2. 2019.** Nezletilá prakticky shodně vypověděla tak, jako při své procesní výpovědi ze dne 16. 11. 2017 v přípravném řízení.
11. K dotazům upřesnila, že v bytě obžalovaného byla matrace a starší sedačka v obývací, v ložnici byly dvě starší postele, které se daly dát od sebe, spala na té oranžové části, jak je vidět na fotografii č. 26 na str. 16 spisu. Kolikastupňové pivo vypila, neví, domnívá se, že bylo 11°, jeho název si nepamatuje. Vypila jednu láhev. Do té doby měla zkušenost s vypitím malé sklenice piva k jídlu, nebo Frisco. Alkohol nemá ráda, její táta hodně pil a byl pak agresivní. Tvrdý alkohol pila z malé skleničky (svědkyně ukázala cca 4 cm vysokou), neví, zda to byl velký nebo malý panák. Hemenex snědli s obžalovaným až po vypití alkoholu, předtím měla kolem poledne nějakou mrkev a ještě něco, ale neví už, co to bylo. Spát šli asi hodinu poté, co snědli hemenex, v půllitrové láhvi rumu zbyla asi čtvrtina. Než šli spát, tak brečela, obžalovaný ji hladil po ramenu, začal ji jakoby chytat, říkala mu, že není [REDAKCE]. Otočili se k sobě zády a usnuli. Vzbudilo ji až to, [REDAKCE]. Má tvrdý spánek. Hřbety rukou měla na posteli, dlaně byly nahoru, obžalovaný [REDAKCE]. Snažila se „vyškubávat“, nekřičela na něj, ale v klidu na něj mluvila, aby toho nechal, asi po dvou minutách pak přestal a slezl. [REDAKCE] ale tak to cítila. Bylo jí to nepříjemné, krev jí netekla. Lékařka jí při vyšetření řekla, že na poškození panenské blány může mít vliv používání tamponů. Na posteli vedle [REDAKCE] klidná nebyla, ale on jí řekl, že jestli se zvedne z postele, tak udělá všechno proto, aby se do [REDAKCE] už nepodívala. Pro ni to bylo v tu dobu moc důležité, [REDAKCE] to věděl. Proto ležela klidně, raději si to vytrpěla, pak asi za hodinu usnula, nechtěla to dál řešit a udělat z toho problém. Když [REDAKCE], tak říkala „nech toho, přestaň“, nechtěla křičet, aby to někdo slyšel a seběhl dolů a byly problémy. Jedná se o bytovku, kde je vše slyšet. Obžalovaný přitom nic neříkal, ani nedělal nějaké zvuky, prostě mlčel. Vyhrožování [REDAKCE] použil dvakrát během víkendu, poprvé v tu noc a podruhé, když jí vyhazoval z bytu.
12. Obžalovaného se před tím nikdy nebála. Jen v minulosti jí jednou zvedl do vzduchu, jí to zabořilo, tak „jsem mu vrazila a on odešel do obchodu a vrátil se až po dvaceti minutách“, ale netušila, že by si tohle k ní dovolil. Při návštěvě v [REDAKCE] jí pouze u palandy hladil po vlasech a říkal „kdybys nebyla moje sestřenice, tak bych do tebe šel“. Když jí před návštěvou psal, že před ní bude chodit nahý, tak to brala s rezervou, že si dělá srandu, ani matce to neřekla. Rodiče ani prarodiče u něj v bytě předtím nikdy nebyli. Na otázku, proč z bytu následující den poté, neodešla, uvedla, že je to její rodina, nechtěla vyvolávat hádky, chtěla na všechno zapomenout, aby fungovali dál tak jako před tím. Obžalovaný byl jediný uvnitř rodiny, kterému se před tím svěřovala, měl také problémy a oba se navzájem vyslechli. Když na ní ten poslední den zařval, tak se celá rozklepala. Vyrůstala v agresivitě, takže jí to „položilo“, když jí vyhodil, proto se svěřila mamce do telefonu a pak volala babičce. Jeden čas totiž v sobě všechno dusila a nedělalo jí to dobře. Kdyby jí ale nevyhodil a nezačal být agresivní, tak by to neřešila. Pokud by měla vysvětlit své reakce na otázky znalce na č. l. 220 spisu dole, tak na výsleších neměla ani chuť vypovídat, kdyby bylo na ní, nic by nehlásila, ale její táta vzal telefon a hned zavolal. Chtěla, aby se to vyřešilo pouze v rodině. To byl důvod váhání. Dále se svědkyně vyjadřovala k situaci ve své nukleární rodině, kdy její výpověď je autenticky zachycena na č. l. 8 – 9 protokolu z hlavního líčení ze dne 26. 2. 2019.

13. ██████████ psala 5 nebo 10 minut před tím než opustila byt, obžalovaný tu konverzaci asi neslyšel. Před tím žádnou sexuální zkušenost neměla. Co jí dělal obžalovaný, dopodrobna babičce nevyprávěla, to by zabralo asi víc času, jako při výslechu. Zda jí říkala, že ██████████. Obžalovaného viděla naposledy, když odešla z bytu, on jí pak psal, proč mu volá její táta, řekla mu, že už to rodiče ví a že to od něj bylo hnusné, že se to nedělá a on jí napsal, že nic neudělal. Pak si s ním psala její mamka a on napsal, že je to slovo proti slovu a že nemají stejně žádné důkazy. Ze začátku se jí bylo velmi líto, že se nemohla už ██████████ s ničím svěřovat, ztratila ho jako člověka a bylo to „hnusné“ od člena rodiny. Někjaké zvláštní sny se jí nezdály, četla si deník přítelkyně ██████████, který jí ukázal ██████████. Ze začátku se trochu bála kluků, odháněla je od sebe, ale pak si našla v prosinci 2017 přítele, se kterým je až doteď a je to bez problémů. Odešla z domova, už si vydělává, přítel jí byl oporou, když to bylo doma hodně špatné. Částku 50 Kč dávala ██████████ na nákup alkoholu, protože na to neměl, on vlastně doma neměl ani pořádné jídlo. Než šel ██████████ tu noc spát, tak si sundal tričko a spal jen v trenýrkách. Začala se obžalovaného bát, až když na ní zvýšil hlas a vyhazoval ji z bytu, když si šli to ráno koupit piškoty, tak jí volala babička, ale neví konkrétně, co jí říkala. První osobě, které zavolala, když odešla z bytu, byla mamka. Asi první, co jí probudilo, byl moment, kdy jí sahal obžalovaný po těle, na kůži. Neví, jestli byl obžalovaný vzrušený, nebo jestli se potom douspokojil, byla tma. Normálně se otočil a spal. Druhý den nešla do sprchy, protože byl obžalovaný v bytě, ani předtím se za jeho přítomnosti nekoupala. Dala si vanu, když byl v práci. Chtěla počkat, až přijede domů a vykoupat se ve svém. Když chtěla odejít z bytu, ptala, kde jsou klíče, neodpověděl jí, v bytě byla dva dny, tak nevěděla, kam je dává, musela si je najít sama. V tom stresu jí pak po nějaké době napadlo zvednout bundu a podívat se na věšák, kde byly. Na gynekologickém vyšetření byla ten den, co se jí poprvé vyptávala policie, nepamatuje si, jestli byla nejdřív na gynekologickém vyšetření nebo na výslechu. Když jí lékařka vyšetřovala, domnívá se, že s ní v ordinaci byla mamka, ale policistka ne. Závěry gynekologického vyšetření lékařky slyšela, lékařka psala zprávu a říkala jí nahlas.
14. **Svědkyňe** ██████████, materská babička poškozené, v přípravném řízení vypověděla, že ve čtvrtek byl svátek ██████████, v sobotu měla nepřijatý hovor od ██████████, nějak k večeru, pak si zase prohlížela telefon, byl tam zase nepřijatý hovor. Volala jí proto a ptala se jí, co se stalo. Ona jí brečela do telefonu, ptala se, jestli může přijet, bylo to kolem 18.00 hodin. ██████████ pak volal její manžel, snažil se zjistit, kde je. ██████████ řekla, že je na „█████████“. Když tam přijeli, stála úplně na konečně s batohem a notebookem. Ptala se jí, co se děje a ona nemluvila, byla vystrašená, sedla si do auta. Manžel se jí ptal „█████████ co se stalo, tebe někdo zneužil?“ Ona zase nemluvila a pak řekla, že až přijedou domů, tak všechno řekne. Doma začala vyprávět, že jela za bratranec, co je od jejího táty od bratra syn, že šli spolu nakoupit. Ona mu přidala 50,- Kč na láhev rumu. Nabízel jí, aby bylo pivo, nabízel jí i panáky. Říkala, že vypila jednoho panáka a jedno pivo. Bratranec se svlékl, chodil před ní nahý, lákal ji do sprchy. Řekla mu, že nikam nejde. Pak si šli večer lehnout, on ██████████, pak usnul. Ona se ráno probudila a měla rozeplou podprsenku. Říkala, že se bála usnout. Ráno, když se vzbudili, tak mu říkala, co to mělo znamenat, co si to dovoluje, že je její bratranec. On prý vůbec nevěděl, o co jde. Řekla mu, že je prase a pak telefonovala matce. Bratranec prý pak začal být agresivní, mlátil do zdí, zamkl ji a klíče schoval. Ani na výzvu jí nechtěl odemknout. Pak si udělali hemenex, ██████████ našla klíče a utekla. ██████████ také říkala, že má bratranec nějakou přítelkyni, která si píše deníček, kde bylo napsáno, že ji bratranec bije a tak dostala ██████████ ještě větší strach. Bratranec psal ██████████ ještě nějakou zprávu, že nic neudělal. Dceři pak na gynekologii řekli, že tam nějaké vniknutí bylo, ale panna že je ██████████ pořád. Odmalinka ji vychovávali, jejího otce jako zetě nebere, jsou divná celá rodina. Dcera neměla s ██████████, když byla malá, kde bydlet. V té době hrál otec ██████████ automaty a pil, dokonce její dceru bil. On se nesnáší s dalšími

sourozenci, má ještě dva bratry. [REDAKCE] věří, svěřuje se jí víc, než vlastní matce. Kolikrát jí řekla, že by u ní chtěla bydlet. Ze sdělení [REDAKCE] tehdy pochopila, že jí obžalovaný sahal na prsa a na přirození. Vnučka má spoustu kamarádů, ale říkala, že zatím s nikým nic neměla. Na té zastávce [REDAKCE] byla úplně rozrušená, bylo vidět, že se něčeho bojí. Bylo vidět, že je šťastná, když pro ni dojeli a že se uklidnila. [REDAKCE] si u nich občas dá pivo nebo třeba Frisco, panáky jí ale nikdy neviděla pít.

15. U hlavního líčení doplnila, že [REDAKCE] měla dát [REDAKCE] 50,- Kč na láhev rumu, aby si koupili nějaké pivo. Potom se to nějak zvrtilo, on před ní začal chodit nahý, lákal ji do sprchy. Vnučka jí řekla, že večer nemohla usnout a ráno se probudila nahá. Řekla, že jí sahal do intimních partií přímo dovnitř „jako dovnitř do dělohy“, pak řekla, že ji hlídal, nechtěl ji pustit ven, zamknul ji. Ona se pak nějak ven dostala, nasedla do prvního autobusu a dojela až na „[REDAKCE]“. Ty zmeškané hovory neví, kdy měla, jestli to už bylo v pátek? Proč jela vnučka na zastávku [REDAKCE], což je opačná strana než bydlí prarodiče, neví, asi chtěla být z dosahu obžalovaného. Poté, co k nim přijela domů, a povídali si, tak prostě ulehla a spala do jedenácti do druhého dne. Neví, jestli to sexuální chování obžalovaného mělo být v pátek nebo v sobotu, protože [REDAKCE] se ozvala až k večeru, bylo to kolem 19.00 hodin, jestli k nim nemůže přijet. V minulosti žádné problémové chování neměla. Domnívá se, že [REDAKCE] ohledně této záležitosti nelže, když by jí lhala, vycítí to a pozná to na ní. Řekla jí, že ji chtěl [REDAKCE] asi znásilnit, že si na ni prostě dovoloval. To bylo všechno.
16. **Svědék** [REDAKCE], nevlastní dědeček [REDAKCE], v přípravném řízení vypověděl, že to byla sobota kolem 18.00 hodin, co volala [REDAKCE] babičce, jestli by u nich mohla přespat. Divil se, že je v [REDAKCE]. Manželka mu řekla, že mluvila s dcerou, že ji pustili k bratrancovi. [REDAKCE] nejdříve řekla, že přijede autobusem k nim do [REDAKCE], pak se mu to ale rozleželo a raději pro ni dojeli. Stála na konečné stanici autobusu [REDAKCE]. Z dálky už bylo vidět, že se něco stalo, stála tam jako uzlíček nešťestí. Po nasednutí do auta nemluvila. Zeptal se jí, jestli ji někdo přepadl nebo znásilnil, že vypadá tak nešťastně a ona vůbec nekomunikovala. Během cesty se jí zeptal, jak se dostala na [REDAKCE] (sídlíště v [REDAKCE]), když autobus do [REDAKCE] jezdí od nádraží. Ona mu řekla, že byla rozrušená a nasedla na první autobus, který jel od [REDAKCE], bez ohledu na směr. Dále už o celé věci ví jenom od manželky, které se [REDAKCE] svěřovala. Měla jí říct, že jí obžalovaný zamknul v bytě, chodil před ní nahý, nutil ji pít alkohol, lákal ji do sprchy, a když se probudila, měla rozeplou podprsenku, kterou měla zapnutou, když šla spát. V neděli [REDAKCE] odvezli do [REDAKCE] k rodičům a tam její matka řekl, aby s ní navštívila gynekologii, že je podezření, že mohlo k něčemu dojít. Jemu se [REDAKCE] nesvěruje, svěřuje se spíš manželce, od puberty se před ním stydí. Domlouvá jí, když dělá nějaké „kraviny“. Žádnou vážnou známost [REDAKCE] určitě nemá. Svěřuje se spíše babičce než mámě, puberta s ní samozřejmě „tríská“. U nich doma alkohol se nenajde, občas si zajde s chlapama na pivo. [REDAKCE] domlouvá, aby se učila, aby z ní něco bylo, aby nedopadla jako matka. Ví, že jezdí do [REDAKCE] za nějakou [REDAKCE]. Nikdy neslyšel, že by se více stýkali s tím bratrancem, byl proto překvapen, když zjistil, že ji rodiče pustili k němu do bytu. Otec [REDAKCE], když se napije, tak je agresivní typ. Napadl i babičku [REDAKCE], a když napadl jeho, tak měl co dělat, aby se udržel. Měl také podmínku za domácí násilí, která mu nedávno skončila.
17. U hlavního líčení doplnil, že nepřistihl v minulosti [REDAKCE] při žádné lži. Když ji naložili do auta, tak se jí zeptal, jestli ji někdo neobtěžoval nebo jestli ji někdo nepřepadl.
18. **Svědkyňe** [REDAKCE], matka poškozené, v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaného zná odmalička, choval se vždy normálně, jezdil k nim tak jednou za tři měsíce podle možnosti. Bylo to někdy koncem září 2017, [REDAKCE] se s [REDAKCE] domluvila, že by k němu

jela na podzimní prázdniny. [REDAKCE] řekla, že je to divné, že budou v bytě sami dva, aby si k ní [REDAKCE] něco nedovolil. Ona jí na to řekla, co by si dovolil, když jsou příbuzní. Její otec ji tam však pustit nechtěl. Dcera jí pak nějak prozváněla, bylo to den předtím, než přijela domů. Brečela jí pak do telefonu a řekla jí „mami měla jsi pravdu“. Pak jí řekla, že volala babičce a ta si pro ni s dědou přijede. Byla to sobota, neměla se jak dostat domů. Vše pak řekla babičce, ti s ní mluvili jako první a viděli ji v tom stavu, v jakém byla. Ona pak psala [REDAKCE], ten zapíral a říkal, že neví, co se stalo, že byl napitej. V neděli přivezli [REDAKCE] prarodiče do [REDAKCE]. Ona jí však nic moc neřekla. Původně řekla, aby to neříkala před tátou, co se jí stalo, ale pak to přítelovi řekla a on to nahlásil. S přítelem, který je otec [REDAKCE], žijí patnáct let, ale nevzali se. [REDAKCE] jí řekla, že na ni [REDAKCE] sahal, že jí nutil alkohol, dal jí pivo, pak jí nutil rum, dala si skleničku a další vylévala nenápadně do dřezu. [REDAKCE]. To z ní ale vylezlo až v době, kdy šly od gynekoložky. [REDAKCE] byl hodný, ale vždycky hodně uzavřený, neměl to se svými rodiči lehké. [REDAKCE] kamarádí s [REDAKCE] z [REDAKCE], občas tam jezdí. [REDAKCE] jí pak říkala, že nemůže v noci usnout. [REDAKCE] jí měl v bytě říkat, že se postará o to, aby nemohla jezdit do toho [REDAKCE]. Podle svědkyně by byl schopen si vymyslet cokoli, třeba že tam jezdí za nějakým klukem. Kdyby tam ale nějakého kluka měla, tak by jí to [REDAKCE] určitě řekla, mají spolu dobrý vztah.

19. U hlavního líčení svědkyně doplnila, že [REDAKCE] před odjezdem říkala, proč tam jede, co když si „na ni troufne“. Dcera jí říkala, co by si na ni troufnul, že spolu dobře vychází. [REDAKCE] se spíš svěřovala babičce, sama to z ní nepáčila, chápala, že je v šoku, když jí volala rozbrečená. Volala jí v sobotu nebo v neděli, říkala „mami měla jsi pravdu, troufnul si na mě“. Nic víc k tomu nedodala. Tyto obavy měla již předtím, a to proto, že budou v bytě sami. Neměla ale žádné poznatky z minulosti, že by si na ni obžalovaný dovoloval, měli spolu dobrý vztah. Také věděli, že půjde s kamarádem do kina a její přítel [REDAKCE] si spíš myslel, že ten kamarád si troufne. [REDAKCE] jí také říkala, že jí [REDAKCE] schoval klíče, pak že využila situace, že vyběhla ven. Když s [REDAKCE] telefonovala, tak se jí neptala, kde je. V jiné části výpovědi svědkyně uvedla, že se jí ptala, kde je, ale [REDAKCE] v tu chvíli nevěděla, kam jede, ale když jí volala, tak už nebyla v tom bytě, bylo kolem čtvrté, páté odpoledne. [REDAKCE] jí pak řekla až sama, když ji nechala mluvit, že ji obtěžoval, [REDAKCE]. To jí říkala až doma, za jak dlouho po návratu domů to bylo, neví. Když jí to sdělovala, tak jí věřila, neměla důvod jí lhát. Při větší lži jí nikdy nepřistihla. Proč obžalovaný přestal, to neví, jak to skončilo. Pak jí měl vyhrožovat, že proti ní použije, že jezdí za kamarádkami a za nějakýma klukama, což není pravda. Jezdila za nějakým kamarádem ze školy, cože je normální.
20. Několik dní dcera špatně spala, snažila se jí celou záležitost nepřipomínat, ale je statečná. Špatný spánek měla asi měsíc, byla náladová, ale to byla i předtím, je v pubertě. Při vyšetření na gynekologii lékařce sdělila, že [REDAKCE] užívá tampóny. Neví, kdy k jednání obžalovaného vůči dceři mělo dojít, zda to bylo přes den nebo v noci. [REDAKCE] říkala, že byl obžalovaný opilý a ona že pila pivo a pak jí [REDAKCE] vnucoval rum, ale to neví, jestli ho vypila. U nich v bytě se nikdy nestalo, že by se opil, znala také jeho přítelkyni. Když byl obžalovaný u nich, tak ho [REDAKCE] jednou poslala do háje, „jestli ji tam lochtal nebo co“, neví. Na gynekologii s ní byla tak tři dny po události, do té doby jí nepovídala vůbec nic, svěřovala se té paní u výslechu. Až po návštěvě u gynekologie jí uvedla, že [REDAKCE]. Nezabývala se tím, jestli obžalovaný vyhazoval její dceru z bytu nebo nemohla odejít z bytu, ale vnímá, že je v tom rozdíl. [REDAKCE] jí naznačovala, že ji vyhazoval, ale z jakého důvodu, to se jí neptala. Jezdila do [REDAKCE], měla tam kamaráda [REDAKCE], o tom věděla.

21. **Svědék** [REDACTED], otec poškozené, v přípravném řízení vypověděl, že si pamatuje, co bylo tak dva dny zpět. Ví jenom, že [REDACTED] chtěla jet na návštěvu k [REDACTED] a že s tím nejprve nesouhlasil a nakonec jela. Dále svědek odkázal na obsah úředního záznamu o podání vysvětlení, který s ním byl sepsán.
22. U hlavního líčení využil svého práva a k věci odmítl vypovídat. Obžalovaný je jeho synovec.
23. Obžalovaný nesouhlasil se čtením záznamu o podání vysvětlení s [REDACTED] ze dne 3. 10. 2017.
24. **Svědék** [REDACTED], kamarád [REDACTED], v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného vůbec nezná. [REDACTED] zná z [REDACTED] přes svoji sestřenicí. [REDACTED] mu volala, že [REDACTED]. Kdy to ale bylo, to si již nepamatuje. Tu informaci mu sdělila asi den potom, co se to stalo, protože mu ještě řekla, že ji vyhodil z bytu a ona snad jela domů. V době, kdy mu to sdělovala, byla v pohodě, normální. Užila slovo znásilnit. Ještě to řekla [REDACTED]. To, že mu řekla, že byla znásilněna, ho hodně překvapilo. Někdy se vídají i teď. Ona mu tehdy telefonovala ještě z toho bytu, volali si přes aplikaci messenger přes web kameru a on slyšel, jak jí [REDACTED] říkal, aby si sebrala věci a vypadla, křičel na ni. Ona mu řekla, že se pak ozve a už se neozvala. V té době volala z kuchyně z notebooku.
25. U hlavního líčení doplnil, že při telefonickém hovoru mu [REDACTED] řekla, že se večer něco stalo, a když na ni naléhal, tak řekla, že [REDACTED]. Také řekla, že [REDACTED]. Ptal se jí, co se přesně stalo a ona mu to řekla takhle najednou, [REDACTED]. Překvapilo ho, že mu řekla takovouhle věc, když se moc nestýkali. Říkal si, jestli je to pravda a proto jí řekl, aby to řekla matce. Při výslechu v přípravném řízení po něm vyšetřovatelka nechtěla ukázat telefon a výpis hovorů, ani on sám se nedíval, kdy mu mohla [REDACTED] volat. Starý telefon už nemá, kupoval si nový. Při jejím sdělení si říkal, jestli je to pravda nebo ne, jestli si to nevymyslela. Nic jiného neříkala, že by se mezi ní a obžalovaným mělo dít. Volali si přes Messenger, ona byla v kuchyni, slyšel obžalovaného, jak říkal, aby se sebrala a vypadla. Ona pak hovor ukončila a říkala, že jede domů. Její hovor trval tak pět minut. Do hovoru obžalovaný nijak nezasahoval, jen říkal [REDACTED], ať si sbalí hadry a jde ven z bytu. [REDACTED] se mu zdála celkem v pohodě, a když mu říkala o [REDACTED]. O tomhle tématu si spolu volali jenom jednou. Když v přípravném řízení užil slovo „znásilnil“, tak si myslel asi, že bylo něco víc, tak to řekl takhle, ale [REDACTED] to slovo znásilnění užila. Jak ji znal z minulosti, tak ji nepřistihl při nějaké lži, chodili spolu občas ven, ale nějak víc s ní nepobýval. Řekla mu jasně, že se to stalo večer, a když spolu mluvili, tak to bylo někdy odpoledne. Blíží to nedokáže upřesnit. Neví o tom, že by [REDACTED] požívala alkohol nebo brala drogy.
26. **Svědék** [REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že je kamarád [REDACTED], viděli se dvakrát až třikrát za ten půlrok, co ji zná. Obžalovaného viděl jen jednou, blíže se s ním nezná. [REDACTED] viděl naposledy, když byli v kině na hororu. Sešli se na zastávce [REDACTED], tam už na něj čekala, kino bylo někdy odpoledne. Po kině na ni čekal obžalovaný, věděl, že je to její bratranec. Věděl, že u něj [REDACTED] přespává. Druhý den mu říkala, že jí [REDACTED] ublížil, že má nějakou holku a té měl také ublížit a brečela mu do telefonu. Obtěžování už nedokáže blíže konkretizovat. Doporučil jí, aby to řekla doma nebo na Policii ČR. Kdy mu přesně volala, to opravdu neví, domnívá se, že to bylo dopoledne. Od té doby už venku spolu nebyli. Říkala mu tehdy, že má nějakou známost, ten kluk že mu mělo být asi 14 let a že je někde v past'áku u [REDACTED]. Jestli se vídají, to neví. Neví o tom, že by [REDACTED] požívala alkohol nebo brala drogy. Domnívá se, že [REDACTED] ještě neměla sexuální zkušenost, sice se o tom nebavili, ale od nikoho o tom neslyšel. Pokud mu říkala o obtěžování do telefonu, tak to bylo něco ve smyslu, že jí měl osahávat, obtěžovat, pak ji měl nějak svléknout. Víc už si skutečně nepamatuje.

27. U hlavního líčení upřesnil, že po inkriminované události mu [REDAKCE] psala i volala. Psala mu přes aplikaci messenger, pak si volali. Psala mu to ten druhý den po kině, někdy přes den, v noci to určitě nebylo. Zprávu četl v reálném čase, tedy v době, kdy seděla u počítače, ale už si opravdu nepamatuje, co mu psala. Bylo to něco ve smyslu, že ji osahával. On jí na to odpovídal. Pak si není jistý, jestli mu volala ona nebo on jí, mluvili spolu, řekla mu, že někam chvátá a položila to. Když spolu volali, tak byla „vyklepaná“, neví, jak to říct. Když byl vyslechnut v přípravném řízení, nikdo na policii se ho neptal na dobu konverzace, ani ho nevyzval, aby se podíval do telefonu. Pokud nyní nahlíží do telefonu, tak má naposledy komunikaci ze 4. 10. 2017 a pak už není možno historii zobrazit. Podívá se doma na počítači, zda přes počítač by bylo možno zobrazit další historii (svědek sdělil později soudu, že i přes počítač byl stejný výsledek, tedy konverzaci již nenašel). Když si spolu volali, tak ví, že říkala, že pro ni někdo měl jet. V tu dobu se nezabýval tím, jestli byla v bytě nebo někde jinde. Do telefonu žádný jiný hlas neslyšel. Nepamatuje si, že by mu sdělovala, za jakých okolností opouští byt. Neříkala mu, že by jí obžalovaný něčím vyhrožoval.
28. **Svědkyňe** [REDAKCE], vyslechnutá až u hlavního líčení, vypověděla, že je přítelkyní obžalovaného, který se jí snažil v době, kdy byla ještě nezletilá, neúspěšně získat do své péče. Seznámila se s ním v době, kdy byla na brigádě v [REDAKCE], vyrůstala v pěstounské rodině, která vztahu s obžalovaným nepřála, a přes prázdniny si s [REDAKCE] našli byt, pak se měla v září vrátit domů, tak se s rodiči pohádala a skončila v Dětském domově ve [REDAKCE]. Dále bylo rozhodnuto o její ústavní výchově do osmnácti let, byla také v Diagnostickém ústavu v [REDAKCE], tam byla dva měsíce, od začátku ledna do konce února. Z Dětského domova ve [REDAKCE] pak utekla ke kamarádce již 3. 3. 2018 do [REDAKCE], kde se skrývala dva měsíce do své zletilosti. S obžalovaným fakticky bydlela po celou tu dobu od velkých loňských prázdnin od července s přestávkou, kterou popsala. Sexuálně spolu začali žít někdy v červnu 2017, předtím již měla jednu sexuální zkušenost, žádné abnormality u obžalovaného nezaznamenala. V minulosti psychologem nikdy vyšetřena nebyla. Nikdy neuváděla, že by měla být napadena ze strany obžalovaného. Pokud svědkyni bylo citováno z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 11 T 61/2008, uvedla, že neříkala, že ji [REDAKCE] napadl, jenom že se o to pokusil, že ji chtěl bouchnout, ale bouchl jinam. V té době si vedla deník, neví, jestli ho má ještě k dispozici, stěhuje se, má ho možná v nějakých bednách. Do deníku si nepsala, jak se k ní obžalovaný chová. [REDAKCE] zná, [REDAKCE] ji představil, ale moc se nebaví, moc ji ráda nemá. Na svůj věk se chová moc vyzývavě a všem v okolí lže, například o tom, že jede za kamarádkou a přitom jede za nějakým klukem. Pokud byla svědkyně dotazována, zda svým pěstounům říkala, že jede za obžalovaným, svědkyně uvedla, že ne vždycky, ale neřekla jim, za kým, oni se neptali. Pokud deník najde, předloží ho soudu. Agresivně se ani v současné době obžalovaný proti ní neprojevuje. Bavila se s obžalovaným o tom, proč je stíhán, věří mu, že mluví pravdu, [REDAKCE] si to vymyslela. Nedomlouvala se s ním na tom, jak má u soudu vypovídat. Domnívá se, že obžalovaný nevěděl, že si vede deník. Poprvé se o tom dozvěděl asi od [REDAKCE]. Svědkyně doslova uvedla „nevím, od kdy to od ní věděl, asi od začátku, kdy se to stalo, tak [REDAKCE] mu asi něco řekla nebo to někde četl“. Na otázku, zda věděla, že jí [REDAKCE] četla deník, odpověděla „ne, nevěděla jsem to, až když mi to řekl [REDAKCE]“. V září 2017 měla deník uložený v bytě obžalovaného v nějaké policičce, nebylo na něj vidět. [REDAKCE] nikdy neříkala, že si deník vede.
29. **Svěddek nezl.** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který byl vyslechnut v přípravném řízení, nic zásadního k věci neuvedl.
30. **Nezl. svědkyně** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], v přípravném řízení vypověděla, že [REDAKCE] zná přibližně rok, seznámily se přes Facebook. Teď se s [REDAKCE] neviděla asi měsíc, jinak se vídávají dvakrát do měsíce. Svědkyně bydlí ve

██████████. Obžalovaného nezná, asi se s ním někdy jen zdravila. ██████████ je její nejlepší kamarádka, svěřují se vzájemně. Byly ty podzimní prázdniny, když ██████████ byla u ██████████, svého bratrance, pak šla nějak ven, on ji asi po pěti minutách volal, aby šla hned domů, jinak že zavolá jejímu tátovi, že utekla. Pak jí říkala, že před ní chodil nahý a chtěl, aby s ním šla do vany. Dával jí alkohol, ona vypila jen jedno pivo a panáka rumu no a pak asi usnula, když se vzbudila, ██████████. ██████████. Ráno, když se probudila, tak tam nebyl a bylo zamčeno, klíče neviděla, protože byly přehozeny bundou. Ale neví, kdy měl přijít. ██████████ brečela, pak nějak odešla a volala babičce a přespala u ní. ██████████ jí to říkala osobně. Nebylo to dlouho po tom, co se to mělo stát, ale kdy to bylo, neví. Byla u toho smutná, někdy o tom ještě mluvila. Říkala třeba, že se večer vzbudí a začne se celá klepat. ██████████ žádné drogy nebere a ani nepije alkohol. Neví o tom, že by měla nějakou známost.

31. **Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, Mgr. Václava Šnorka**, soud zjistil, že u obžalovaného nebyla prokázána přítomnost závažnější psychopatie ve smyslu psychózy nebo deprese. Osobnost nepřekračuje hranici širší normy, je ale simplexní, nekomplikovaná. Obžalovaný se snaží zdůrazňovat především pozitivní stránky, avšak velmi nesofistikovaným způsobem. Netrpí tělesnými potížemi, nestěžuje si na těžkosti s fyzickým fungováním. Popírá sklony ke spontánní agresivitě, prezentuje se jako klidný až pasivní, zdůrazňuje dobrou schopnost ovládat se. Nevyhledává společnost mnoha lidí. V některých aspektech je relativně uzavřený, nechává si věci pro sebe, není dominantní, spíše se podřizuje. Dobře zvládá přehledné jednoznačně definované srozumitelné situace, ve složitějších selhává, není schopen často postihnout souvislosti, neodhadne adekvátně důsledky svých činů. Je emočně a psychosociálně nezralý. Jedná spíše pod vlivem emocí, vyžaduje bezprostřední uspokojení svých potřeb. Je poměrně málo empatický, disociální vzorce chování ale neprojevuje. Introspekce a sebereflexe je nedostatečná. Disponuje horšími sociálními dovednostmi, sociálně ale není izolovaný. Nejedná se o jedince s chorobně zvýšenou agresivitou, případné agresivní jednání by se mohlo nicméně projevit specificky v sexuální kontextu. Intelektové schopnosti odpovídají úrovni nižšího průměru až podprůměru, v oblasti rozumových schopností není přítomna porucha, která by forenzně významně snižovala schopnost obžalovaného objektivně chápat reálné skutečnosti nebo se adaptovat v běžném sociálním prostředí a nových podmínkách. Schopnost do paměti informace ukládat bez zkreslení je uchovat a později v dobré kvalitě i kvantitě vybavit není narušena, odpovídá průměrné úrovni. Případná motivace jednání nevychází z maladaptivních osobnostních charakteristik, ani z psychické poruchy ve vlastním slova smyslu. Z klinicko-psychologického hlediska se jeho sexualita jeví jako problematická, kde jednak je naznačena preference mladších osob, jednak se ukazuje zatížení agresivními obsahy, jedná se o prožitky, na něž nemá plný náhled. Projevení nevhodného sexuálního chování mohla usnadnit intoxikace alkoholem. Intenzivnější prožitky nedokáže zpracovat, dochází k zahlcení psychiky. Míra zvládnutí zátěže, frustrační tolerance je nižší než u většiny populace. Pokud se jednání dopustil, je hlavním úkolem zvládnutí jeho sexuality a tak může být resocializace úspěšná.

32. **Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Želmíra Herrová** ve svém znaleckém posudku a ve výpovědi u hlavního líčení uvedla, že obžalovaný v inkriminované době netrpěl a v současné době netrpí duševní chorobou nebo poruchou ve smyslu psychopatie závislosti na návykových látkách nebo alkoholu. Byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost. Své jednání byl schopen ovládat podstatně sniženě z důvodu přítomnosti sexuality, která se projevuje sadistickými rysy. Je schopen chápat smysl trestního řízení. Byla u něj zjištěna sexuální deviace sadismus, kdy těžiště je v sadistické proceptivitě, to znamená v podrobování, ovládnutí, manipulování apod. Pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný pro

společnost, znalkyně navrhla ochrannou sexuologickou léčbu formou ústavní. Možnost jeho resocializace závisí na jeho spolupráci v ochranné sexuologické léčbě ústavní a pak léčbě ambulantní formou. Smyslem léčby je pochopit mechanismus své sexuality a realizovat ji v mezích zákona. Znalkyně nezjistila, že by byl agresivní osobou, která má dispozice k agresivnímu jednání ve vypjatých situacích, které jsou motivovány jinak, než sexuálně.

33. U hlavního líčení doplnila, že informace o přítelkyni obžalovaného [REDAKCE] a citace z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích pouze potvrzuje její závěry. Důležité při znaleckém zkoumání bylo pro ni to, co jí řekl sám obžalovaný, kdy on řekl, že když nebude [REDAKCE] jíst, tak nikam nepůjde. Použil takovýto manipulativní signál. Obžalovaný si nemusí svojí sadistickou motivaci sexuální uvědomovat. Zjištění nátlakového mechanismu obžalovaného je z hlediska diagnostiky důležité, navíc v kontextu s výsledky falopletysmografického vyšetření, kdy největší reakce, i když reakce obžalovaného byly obecně nízké, byly na přepadenou a znehybněnou ženu a následnou manipulaci s nehybným tělem.
34. **Osobnost poškozené zkoumal znalec z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, Mgr. Miroslava Macho. Ten ve svém znaleckém posudku** při výslechu před soudem uvedl, že u nezletilé [REDAKCE] nebyly zjištěny symptomy, které by naznačovaly poruchu myšlení, vnímání či paměti, duševní chorobu či poruchu. Nebyla v minulosti psychologicky ani psychiatricky vyšetřena a léčena. Byl zjištěn pouze pomalejší proces zpracovávání informací, který byl však vykompenzován zcela bezchybným výkonem (vyšetření pozornosti). Poškozená si hůře pamatuje delší čtené slovní i číselné celky, což naznačuje nižší kapacitu krátkodobé audiální paměti. Události jistě prožité si však vybavuje obsahově vcelku přesně, dobře se orientuje v čase, po odstupu po události je schopna správně časově lokalizovat prožitek.
35. U nezletilé nebyly zjištěny tendence ke konfabulaci či bájně lhavosti. Je schopna správně vnímat, pamatovat si i reprodukovat události jistě prožité s dostatečným množstvím detailů, nezjištěny významné poruchy v percepce, retenci či reprodukci. Je extrovertně laděna, komunikativní, přátelská, srdečná, zvýrazněny jsou rysy poddajnosti, přizpůsobivosti vůči požadavkům okolí, emočně je méně stabilní, úzkostná, nejistá, navenek však emoce reguluje dobře, bez projevů impulsivity. Nebyla v minulosti řešena pro významnější porušení kázně. Nezletilá nemá tendence exhibovat mezi vrstevníky či v rámci rodiny, vůči obžalovanému nemá motivy mstivosti, chce mu odpustit, výpovědi nic nezískává, naopak je jí líto, že ztrácí předchozí dobrý vztah a kontakt s obžalovaným, chtěla by čas vrátit, vyčítá si, že měla odjet dřív.
36. Obecná věrohodnost poškozené je plně zachovalá, netrpí žádnou poruchou vnímání, paměti, intelektu, osobnosti ani psychózou, které by obecně a předem zvyšovaly pravděpodobnost výskytu zkreslených výpovědí či nadměrné lhavosti.
37. Specifická věrohodnost nezletilé méně splňuje kritéria věrohodnosti.
38. Její výpovědi o věci v průběhu času jsou podle znalce obsahově méně stabilní, vyskytují inkonzistentní tvrzení, tendence ke zveličování, stavění se do pozice bezbranné oběti, reakce i chování poškozené jsou atypické s ohledem na uváděnou traumatizaci. Naopak u poškozené absentují projevy traumatizace, emoční doprovod méně koresponduje s popisem události, nelogické je jednání obžalovaného i poškozené. Pro tento závěr svědčí dále neodůvodněná pasivita a tolerance při i po konání obžalovaného. Do doby, než ji měl vyhodit z bytu, neměla zájem událost řešit. V oblasti psychické a tělesné nebyly zjištěna traumatizace, přesto, že u nezletilé byly zjištěny dispozice k úzkostnosti a menší odolnosti vůči psychické zátěži. Emoční doprovod při popisu události méně koresponduje s uváděným obsahem, epizodicky byly zjištěny

náznaky k drobným lžím. Konečně znalec registroval nejednoznačnou odpověď nezletilé na otázku, zda lhala na policii.

39. Znalec uzavřel, že převažují ve výpovědích nezletilé znaky snižující věrohodnost. Nelze vyloučit, že její vnímání a myšlení bylo ovlivněno alkoholem, také násilné probuzení ze spánku a nedostatek světla v místnosti mohly mít nepříznivý vliv na jasnost myšlení a přesnost vnímání. Závěry z gynekologického vyšetření interpretovala tak, že tam [REDACTED], to mohlo podpořit podle znalce její domněnku o tom, k čemu mělo mezi ní a obžalovaným dojít. Výsledky psychiatrických vyšetření, záznamy ze školy ani vyjádření rodinných příslušníků, které jsou s poškozenou v denním kontaktu, nenaznačují na traumatizaci v souvislosti s inkriminovanou událostí. Sama neguje, že by ji událost omezovala v jejím navykém způsobu života, projevuje trvalý zájem o navazování a udržování kontaktů s vrstevníky i s rodinou.
40. V rámci svého výsledku u hlavního líčení znalec ještě podrobněji analyzoval sdělení poškozené v průběhu prověřování a po zahájení trestního stíhání, právě tak jako sdělení dalších svědků. V podrobnostech tak soud zcela odkazuje na protokol o hlavním líčení ze dne 27. 6. 2018, kde je výpověď znalce zaznamenána.
41. **Z lékařské zprávy [REDACTED]**, odborné ženské lékařky pro děti a dospělé, soud zjistil, že gynekologické vyšetření poškozené bylo provedeno 3. 10. 2017. Zevně nebyly zjištěny u poškozené známky poranění, hymen přerušen malou rupturou v délce 2 – 3 mm, vchod do pochvy volně prostupný pro prst, „hymen zřejmě poškozen prstem, k pohlavnímu styku pravděpodobně nedošlo“.
42. **Z protokolu o ohledání místa, dokumentace a plánu** soud zjistil interiér bytu obývaného obžalovaným v [REDACTED] v ulici [REDACTED]. Při ohledání nebyly zajištěny žádné stopy, ohledání byl přítomen obžalovaný.
43. **Z vyjádření vyšetřovatelky kpt. [REDACTED]** k tomu, zda byl zajištěn deník [REDACTED], nar. [REDACTED], v bytě obžalovaného a pokud zajištěn či vydán nebyl, pak z jakého důvodu, soud zjistil, že deník není k dispozici, a to z důvodu, že jednak věc [REDACTED] nebyla předmětem vyšetřování, jednak v bydlíšti tehdy obviněného bylo konáno ohledání bytu, kde mělo ke znásilnění dojít a to se souhlasem obviněného za přítomnosti obhájce. Na deník byl dotazován, řekl, že nic takového doma neviděl.
44. **Z protokolu o zadržení osoby podezřelé** soud zjistil, že obviněný byl zadržen dne 15. 11. 2017 v 08.50 hodin. Z rozhodnutí o propuštění osoby z policejní cely soud zjistil, že byl propuštěn na svobodu 16. 11. 2017 v 13.00 hodin.
45. **Ze zprávy Městského úřadu v [REDACTED], odboru školství a sociálních věcí** ze dne 3. 10. a 6. 12. 2017 soud zjistil, že rodinu nezl. [REDACTED] má v evidenci OSPOD od roku 2012. V rodině provádí pravidelná sociální šetření, neboť nad výchovou nezletilých dětí [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED], [REDACTED], nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED], byl stanoven soudní dohled. Žijí v pronajatém bytě o velikosti 2+kk, děti přespávají v dětském pokoji, matka a otec přespávají na rozkládací pohovce v kuchyni. V soužití s otcem nejsou nyní závažné problémy, otec již nenavštěvuje restaurační zařízení a ve větší míře nepožívá alkoholické nápoje tak, jak tomu bývalo v minulosti. Měl dlouhodobé problémy s užíváním alkoholických nápojů, v rodině docházelo ze strany otce k opakovaným incidentům vykazujícím znaky domácího násilí. Nezl. [REDACTED] navštěvuje 9. ročník Základní školy v [REDACTED], po ukončení základní školy by se chtěla vyučit kadeřnicí nebo kosmetičkou, působí spokojeně, usměvavá, komunikativní, matka si občas stěžuje na chování dcery, která je drzá, odmlouvá a snaží se

prosazovat své názory, což rodiče přisuzují pubertě v jejím věku. Ve škole prospívá s průměrnými až podprůměrnými výsledky. Docházka je pravidelná, nemá neomluvené absence.

46. **Z rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 29. 3. 2016, č. j. 9 P 52/2016-33,** soud zjistil, že nad výchovou nezletilých dětí [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] byl stanoven soudní dohled. V odůvodnění se konstatuje, že otec poškozené byl za opakované slovní a fyzické napadání družky [REDAKCE] a vyhrožování zabitím pravomocně odsouzen, ve zkušební době byl ze společného obydlí vykázán, kdy se měl opětovně dopustit domácího násilí, kdy měl napadnout svou dceru [REDAKCE], vyhrožovat ji ublížením na zdraví, několikrát ji udeřil a napadl znovu i svou družku. Rozsudek nabyl právní moci 12. 4. 2016.
47. **Ze zprávy Dětského domova Základní školy, školní jídelny a školní družiny ve [REDAKCE],** ze dne 20. 10. 2017, vypracované pro účely řízení péče o nezletilou a ze zprávy tohoto zařízení ze dne 9. 7. 2018 vyžádané v této trestní věci, soud zjistil, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byla od šesti až sedmi let v péči opatrovnické rodiny společně se svými sestrami, biologická matka byla zbavena rodičovských práv. Vztah k opatrovníkům byl víceméně chladný. S obžalovaným se poznala na brigádě v [REDAKCE] asi v dubnu 2017, vznikl milostný vztah, kdy si nezletilá vynutila na opatrovnických možnost bydlení u obžalovaného v době prázdnin za určitých podmínek, které však ze strany mladé dvojice nebyly plněny. Začátkem školního roku se nechtěla vrátit k rodině opatrovníků, došlo ke konfliktu a [REDAKCE] požádala OSPOD v [REDAKCE] o umístění v dětském domově. Vstup do dětského domova byl náročný, nic se jí nelíbilo, po třetím týdnu pobytu poslala stížnost na kancelář veřejného ochránce práv do [REDAKCE] a obžalovaný si na zařízení také stěžoval u této instituce. Přibližně měsíc trvalo, než se sžila s režimem dětského domova, výsledky ve škole jsou průměrné, jak v praxi, tak teorii. Zájmy v podstatě žádné nemá. Obžalovaný ji žádal do pěstounské péče proto, aby ji mohl ovlivňovat v jejím rozhodování a aby mohla pravidelně jezdit k němu do propůjčeného bytu na víkendy. [REDAKCE] bylo sděleno při nástupu, že k obžalovanému na noc jezdit nebude do doby, co bude v péči dětského domova. Po dobu pobytu v zařízení se dopustila několika významných prohřešků proti vnitřnímu řádu školy a domova.
48. **Ze zprávy společnosti [REDAKCE]** soud zjistil, že obžalovaný je zaměstnán od 1. 9. 2017. Pracovní povinnosti plní s pracovním nasazením odpovídající pracovní morálce ostatních zaměstnanců. Jeho čistý průměrný měsíční příjem činí 18 258 Kč.
49. **Opis rejstříku trestů obžalovaného** je bez záznamu.
50. **Ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 29 P a Nc 233/2017 a 11 P 61/2008** soud zjistil, že obžalovaný podal dne 21. 9. 2017 návrh na svěřeni [REDAKCE] do své péče. Rozsudkem tohoto soudu ze dne 21. 11. 2017 bylo mj. rozhodnuto o tom, že návrh obžalovaného se zamítá. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je zjišťováno mimo jiné, že ve vztahu ke svým poručníkům se [REDAKCE] stále chová lhostejně, vulgárně se vyjadřuje o nich i o svých sestřích, svůj negativní přístup nedokáže odůvodnit. Nechce se vrátit do původní rodiny, jediným řešením je pro ni pobyt u přítele. O víkendu od 14. 10. do 15. 10. 2017 bylo umožněno obžalovanému navštívit ji v dětském domově, když sociální pracovnice nedoporučila propustku k pobytu v jeho domácnosti. Od počátku známosti s obžalovaným jsou u [REDAKCE] pozorovány změny chování, přestala respektovat pokyny poručníků, byla drzá a vulgární ve vystupování, neplnila pokyny o návratu domů, mezi poručníky, nezl. [REDAKCE] a jejím přítelem začalo docházet ke střetům. Sama vlastní vůli neprosazuje, je snadno ovlivnitelná. Partner dítěte je agresivní, izoluje dceru od rodiny. Nezletilá potvrdila, že došlo ze strany přítele k fyzickému útoku na ni. Obžalovaný k tvrzení, že [REDAKCE] byla v červnu 2017 napadena, bála se ho a 19. 6. 2017 se citově zhroutila, chtěla se s ním rozejít a rodiče se rozhodli ji od té doby

vyzvedávat na praxi, kde mělo mezi nimi dojít k verbálnímu konfliktu, obžalovaný uvedl, že si na nic takového nepamatuje, neví o tom, že by se měl pokusit poručnici v hádce napadnout. [REDAKCE] poručnici informovala, že [REDAKCE] je sice agresivní, ale je hrozně fajn a milý. Zpráva dětského psychologa potvrzuje fyzický atak obžalovaného vůči [REDAKCE].

51. **Z fragmentu komunikace mezi poškozenou [REDAKCE] a svědkem [REDAKCE] prostřednictvím aplikace Facebook Messenger** soud zjistil, že před 30. 9. 2017 před 20:24 hod. poškozená svědkovi sděluje „[REDAKCE]“. Dne 30. 9. 2017 ve 22:24 hod. sděluje poškozená „[REDAKCE]“.
52. **Z deníku [REDAKCE]** soud zjistil, že je odstraněno několik listů, zápisy začínají datem 5. 5. 2017 a končí datem 20. 7. 2017. V textu není zmínka o násilí obžalovaného vůči [REDAKCE].
53. **Ze zprávy Diagnostického ústavu a Střediska výchovné péče [REDAKCE] ze dne 10. 7. 2017** soud zjistil, že [REDAKCE] byla přijata 3. 1. 2018 na základě předběžného opatření k časově ohraničenému diagnostickému pobytu do 28. 2. 2018 na zakázku Dětského domova [REDAKCE]. Výchovné problémy a negativní změny v [REDAKCE] chování nejsou z pohledu zainteresovaných institucí vázány na vztah s již zletilým chlapcem, pod jehož vlivem se snažila realizovat předčasně separaci od výchovných autorit směrem k autonomnímu životu dospělého. Ve vztahově neutrálním prostředí dokázala respektovat i oproti podmínkám dětského domova podstatně více limitující pravidla vyplývající z charakteru pobytu a autoritu dospělých bez obtíží respektovala. Deklarovaný nesouhlas s hodnocením osoby [REDAKCE] ze strany dospělých a dalších institucí vyvolává u [REDAKCE] reakci opozičního vzdoru. Po dobu pobytu aktivně spolupracovala jak ve skupinovém programu, tak později formou individuálního studia. Má sklony akcentovaně ulpívat v subjektivních pocitech křivdy, kdy tyto rysy vedly opakovaně k nekonstruktivnímu, ale spíše silovému řešení pro ni náročných vztahových situací.
54. Po vrácení věci soud vyžádal k osobě poškozené další níže uvedené zprávy.
55. **Ze zprávy Základní školy a Mateřské školy [REDAKCE]** vypracované bývalou třídní učitelkou poškozené soud zjistil, že během školní docházky prospívala poškozená průměrně až podprůměrně, domácí úkoly odevzdávala však pravidelně a dobře vypracované. Absence ve škole bývala nízká a vždy omluvená. V kolektivu byla oblíbená, komunikovala se všemi spolužáky a všichni komunikovali s ní, byla milá, ochotná, poměrně sdílná, slušná, spolehlivá, vykonávala funkci pokladníka ve třídní samosprávě. Nikdy ji nepovažovala za lhářku, fabulátorku, naopak působila na ni jako upřímná a férová dívka, nesetkala se nikdy s tím, že by si něco vymýšlela. Otec se školou nekomunikoval, pouze matka, poškozená byla předčasně vyspělá, roli hrály domácí povinnosti a starost o mladší sourozence, na poškozenou byla přenášena odpovědnost za výchovu dalších dětí.
56. **Ze zprávy Střední školy řemeslné [REDAKCE]** soud zjistil, že poškozená byla od 1. 9. do 17. 10. 2018 žákyní 1. ročníku učebního oboru pečovatelské služby, studium bylo ukončeno na žádost zákonného zástupce (dlouhodobě nenavštěvovala školu). Vzhledem ke krátké době studia není možné hodnotit její chování a prospěch.
57. **Skutkový a právní rozbor.**
58. V dané věci jedná o druhý rozsudek soudu prvního stupně v této trestní věci.
59. Krajský soud poprvé rozhodoval rozsudkem ze dne 16. 7. 2018, č. j. 20 T 17/2018-430, jímž byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1

trestního zákoníku. Byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let a obžalovanému bylo zároveň uloženo, aby ve lhůtě podmíněného odsouzení podle svých sil odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil. Obžalovanému bylo dále uloženo ochranné sexuologické léčení formou ústavní a byl zavázán povinností poškozené uhradit nemajetkovou újmu ve výši 20 000 Kč. Se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

60. K odvolání obžalovaného a státní zástupkyně byl napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena soudu prvního stupně, aby učinil rozhodnutí nové.
61. Krajský soud v doplněném dokazování v hlavním líčení vyslechl nezletilou [REDAKCE], opatřil zprávy Základní školy a Materské školy [REDAKCE] a Střední školy řemeslné [REDAKCE] a aktualizovaný opis evidence rejstříku trestů obžalovaného. Zamítl důkazní návrh obhajoby na opětovný výslech přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] k aktuálnímu průběhu soužití s obžalovaným se zaměřením na event. přítomnost agresivity, a k časovým nesrovnalostem ohledně deníku. Takový důkaz je nadbytečný vzhledem k důkazům, které ve věci byly již provedeny, mezi nimi i výslech [REDAKCE]. Ani případné sdělení svědkyně ohledně aktuálního soužití s obžalovaným s absencí agresivity nemůže zvrátit výpověď poškozené, zjištění znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Herrové a zjištění ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 29 P a Nc 233/2017 a 11 P 61/2008, které koresponduje blíže s dobou skutku. Pokud se týče deníku přítelkyně obžalovaného, jeho existence byla prokázána. Bylo též prokázáno, že část stránek v deníku byla odstraněna. Poškozená [REDAKCE] navíc uvádí skutečnosti, které měla čerpat z deníku, které korespondují se zjištěními stran osoby obžalovaného v již zmiňovaném opatrovnickém řízení. Skutečnost, zda obžalovaný o deníku v té době věděl, či nikoliv, není pro projednávaný skutek podstatná.
62. Jak to v obdobných případech není neobvyklé, stojí proti sobě i v tomto případě dvě tvrzení, a to tvrzení obžalovaného [REDAKCE] a tvrzení poškozené, nezletilé [REDAKCE].
63. Dokazování se především zaměřilo na zjišťování skutkového stavu bez důvodných pochybností, tak jak ukládá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Soud hodnotil provedené důkazy, včetně doplněných důkazů u hlavního líčení dne 26. 2. 2019, mezi nimi výpověď nezletilé [REDAKCE], podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to opětovně jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. V této souvislosti se soud zaměřil na hodnocení věrohodnosti jednotlivých výpovědí v kontextu se znaleckými posudky, neboť objektivní důkazy v této věci, až na gynekologický nález poškozené, prakticky neexistují.
64. Zásadním důkazem v této trestní věci je výpověď nezletilé [REDAKCE]. S touto svědkyní, v době inkriminovaného jednání čtrnáctiletou, byl sepsán před zahájením trestního stíhání proti konkrétní osobě, nejprve dne 3. 10. 2017 policejní komisařkou úřední záznam, kdy podala „prvotní vysvětlení“ bez jakéhokoliv poučení za přítomnosti sociální pracovnice. Jedná se o úkon neprocesní, ze kterého soud nemůže při zjištění skutkových okolností vycházet. Poté po zahájení trestního stíhání proti obžalovanému byla procesně použitelným způsobem poškozená vyslechnuta dne 16. 11. 2017. Gynekologické vyšetření nezletilé bylo realizováno dne 3. 10. 2017. Z obsahu úředního záznamu policejní komisařky [REDAKCE] se podává, že lékařské vyšetření nezletilé mělo být realizováno před tím, než se tato poprvé (byť způsobem procesně nepoužitelným) vyjadřovala před Policií ČR o jednání později obžalovaného [REDAKCE]. Zda byly či nebyly

poškozené známy výsledky gynekologického vyšetření předtím, než se ke skutku vyjadřovala před policejními orgány, není ve světle dalších ve věci provedených důkazů podstatné.

65. Soud měl možnost při hlavním líčení autenticky pozorovat poškozenou, která vypovídala před soudem spontánně, podrobně, přesvědčivě, nejdříve popsala celou událost sama, pak jí byly kladeny otázky. Odpovědi na ně si svědkyně nepromýšlela, na otázky reagovala spontánně. Pokud si nebyla jistá, v souladu s poučením, kterého se jí dostalo na začátku výpovědi, uvedla, že si není jistá, nebo že neví. Tam, kde měla prostor pro možnost zveličování jednání obžalovaného, pro to, aby mu svojí výpovědí přitížila, svědkyně takového prostoru nevyužívala. Naopak, několikrát spontánně hovořila o tom, že by byla daleko raději, kdyby se celá věc řešila pouze v rodině, ale otec se jí na nic neptal a celou věc ohlásil Policii ČR. Dokonce soudu sdělila, že nechce, aby byl obžalovaný potrestán. Osvětlnila zároveň svůj vztah k němu před skutkem, kdy obžalovaného označila jako jediného důvěrníka v rodině a vysvětlila tak i svoje váhání na otázky znalce psychologa [REDAKCE]. V této souvislosti soud odkazuje na podrobnou výpověď svědkyně, která je zaznamenána jednak v písemné formě v protokolu o hlavním líčení, jednak na její zvukový záznam. Soud měl možnost dále pozorovat, jak korespondovala obsahová část výpovědi s řečí těla poškozené, s emocemi, které dávala najevo, při popisu např. toho, kde se jí obžalovaný dotýkal, měla tendence spontánně se lehce dotýkat částí těla, o kterých se právě ve výpovědi zmiňovala, nebo k nim směřovat pohyb ruky. Obsah její výpovědi před soudem koresponduje s obsahem výpovědi z přípravného řízení. I mimoslovní projev poškozené při její výpovědi z přípravného řízení, korespondoval s jejím sdělením, co je zřejmé z videozáznamu výslechu. Její výpověď i před soudem rozhodně neimponuje jako naučená, indoktrinovaná, navíc není zřejmé, co by poškozená eventuelně lživou výpovědí získala. Na rozdíl od důkazní situace před prvním rozhodnutím, má soud výpověď svědkyně po doplnění dokazování za věrohodnou. Je dokonce zapotřebí konstatovat, že málokdy v trestních věcech podobného charakteru je soud svědkem takto autentické výpovědi.
66. Podstatnou roli v motivaci jednání poškozené při a po činu a tedy i klíč k pochopení jejích reakcí, které se osobě vyrůstající ve standardním rodinném prostředí mohou zdát méně čitelné, pochopitelné, a tedy i srozumitelné, hraje rodinné prostředí, ve kterém svědkyně vyrůstala a ve kterém se nacházela i v době inkriminovaného skutku. Jak je zjišťováno z její výpovědi, ale i ze zprávy odboru školství a sociálních věcí Městského úřadu v [REDAKCE] a z rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 29. 3. 2016, č. j. 9 P 52/2016-33, nezletilá vyrůstala v nepodnětném prostředí, kdy byla často konfrontována s agresivním jednáním svého otce v opilosti, byla i předmětem nejen jeho opakovaného slovního napadání, ale byla jím napadána i fyzicky. Matka nebyla tuto situaci schopna sama řešit, nad rodinou byl stanoven soudní dohled, na druhou stranu nebyla schopna otce poškozené odejít, i když ji tato k tomu vyzývala. Osobnosti obou rodičů měl soud možnost pozorovat i při hlavním líčení a je nutno konstatovat, že zejména jednání obžalovaného před soudem bylo skutečně i přes letitou praxi předsedkyně senátu mimořádné. Otec poškozené skutečně svoje emoce kontroluje jen velmi omezeně, a pokud se takto choval před soudem a střízlivý, lze si domýšlet, jak se může chovat za zavřenými dveřmi, v domácím prostředí, případně po požití alkoholu. Poškozená tak byla vystavena od útlého mládí agresivnímu chování nejbližší osoby. Na tento stav musela nějak reagovat a najít si východisko.
67. Důsledkem je její evidentně zvýšená tolerance agresivního jednání druhé osoby, na druhé straně strach z otce. To vše se mohlo promítnout i do průběhu nyní projednávaného skutku. Do skutečnosti, že poškozená poté, co se obžalovaný na ní dopustil sexuálního útoku, v bytě dále setrvala a setrvala tam i druhý den do doby, než ji obžalovaný z podnětu, který přímo nesouvisel s projednávaným skutkem, vyhodil z bytu. Z dokazování vyplývá, že poškozená byla na

druhou stranu na obžalovaného psychicky fixována, když si sdělovali vzájemně své problémy. Z dokazování vyplývá, že za největší zradu nepovažovala sexuální jednání vůči své osobě, ale to, že jí byl obžalovaný schopen vyhrožovat tím, že u otce zařídí, aby se už do [REDAKCE] nepodívala, na čemž jí velmi záleželo, a obžalovaný to věděl. Poškozená navíc sama neguje, že by ji prožitá událost omezovala v jejím obvyklém způsobu života. To koresponduje s jejím projevem u hlavního líčení, kdy bylo v průběhu její výpovědi zřejmé, že je podstatně více traumatizována vzpomínkami na situaci v rodině, zejména na chování otce vůči ní a k jejím mladším bratrům, než samotným skutkem.

68. V této trestní věci byl obstarán již v přípravném řízení znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, Mgr. Miroslava Macho. Soud pak vyslechl znalce před soudem u hlavního líčení. Právě na abnormálnostech v chování poškozené bezprostředně po činu a v době, než opustila byt, na absenci její traumatizace, vystavěl znalec své závěry o specifické věrohodnosti nezletilé, když došel k závěru, že tato „méně splňuje kritéria věrohodnosti“. Učinil tak přesto, že se seznámil s rodinným prostředím poškozené, a však podle soudu je nedostatečným způsobem promítl do svých závěrů. Je však zapotřebí zdůraznit, že znalec při hodnocení obecné věrohodnosti nezletilé svědkyně [REDAKCE] došel k závěru, že svědkyně netrpí poruchami vnímání, paměti nebo intelektu, ani psychózou, které by obecně a předem zvyšovaly pravděpodobnost zkreslené výpovědi či nadměrné lhavosti. Nebylo zjištěno v anamnéze poškozené žádné systematické lhaní. Pokud se týče tvrzení poškozené, že ráno po probuzení si nebyla poškozená jista, zda se jí jednání obžalovaného „nezdálo“, ale měla rozepnutou podprsenku, nelze její výpověď tak, jak byla učiněna v přípravném řízení, ale i před soudem, interpretovat tak, že pouze z faktu rozepnuté podprsenky dovodila, že to byla skutečnost. Nezletilá ve své výpovědi 16. 11. 2017 doslova uvedla „já si myslela, že se mi to zdálo, ale ráno jsem se vzbudila s rozeplou podprsenkou. Tak jsem dělala, jako že nic, on taky dělal, jakoby se nic nestalo“. Jedná se o autentický prožitek poškozené, teprve čtrnáctileté dívky, která je po prožité noci konfrontována se svým vědomím stran prožité události.
69. Po výslechu poškozené u hlavního líčení, kdy opět soud hodnotil všechny důkazy jednotlivě a poté v jejich souhrnu, se již soud s hodnocením znalce psychologa stran přítomnosti znaků převažujících pro závěr o specifické nevěrohodnosti poškozené neztotožňuje. Z absence projevů traumatizace při popisu jednání obžalovaného, tak jak konstatoval znalec z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, bez podrobného rozkrýví dlouhodobé situace v nukleární rodině, ještě nemůže vyplynout závěr o specifické nevěrohodnosti poškozené. Z její výpovědi tak soud bezpečně zjistil, k čemu mezi ní a obžalovaným v inkriminovaný čas došlo.
70. Výpověď svědkyně navíc koresponduje s dalšími důkazy ve spise, jako je výpověď svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tito svědci vypověděli o tom, jakým způsobem se jim poškozená o činu obžalovaného svěřila. Z výpovědi svědky [REDAKCE] se dokonce podávají i detaily o [REDAKCE]. Mateřský dědeček a zejména babička poškozené vypověděli o emočních projevech své vnučky bezprostředně poté, co opustila byt obžalovaného, a které svědčily o jejím negativním prožívání a psychickém stresu. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že se jí jako první vnučka svěřila, že si „šli večer s obžalovaným lehnout, on ji začal prý osahávat, do intimních partií jí měl cpát ruku, říkala a pak nějak usnul a ona se ráno probudila a měla rozeplou podprsenku“. V další části výpovědi v přípravném řízení vypověděla „sahal jí na prsa a sahal ji do přirození“. U hlavního líčení pak doplnila, že jí vnučka řekla, že ji chtěl [REDAKCE] „asi znásilnit, že si na ni prostě dovoloval“. To opět koresponduje se sdělením poškozené. Poškozená také kamarádovi [REDAKCE] sděluje prostřednictvím elektronické komunikace ještě

dne 30. 6. 2017 poté, co opustila byt obžalovaného, prožitou událost slovy „sahal mi mezi nohy...na zadek a na prsa...rodičům jsem to řekla“. Svědek [REDAKCE] sám jako svědek vypověděl, že si nepamatuje, co mu poškozená psala. Uvedl, že to „bylo to něco ve smyslu, že jí osahával“. Také matka poškozené, [REDAKCE], uvedla, že jí dcera řekla, že jí „[REDAKCE]“. Dále uvedla, že „v sobotu nebo v neděli po telefonu jí říkala jen „mami měla jsi pravdu, troufnul si na mě“. Výpověď poškozené tak soud hodnotil nejen izolovaně, ale i ve vztahu s dalšími ve věci provedenými důkazy a neshledal žádné skutečnosti, které by její výpověď oslabovaly. Lze tak dojít k bezpečnému závěru o tom, co se v inkriminovaný čas mezi obžalovaným a poškozenou odehrálo.

71. Naopak ve výpovědi [REDAKCE] byly zjištěny silné tendence stranit obžalovanému, když se jedná aktuálně o jejího přítele. Svědkyně popřela, že by se na ní dopouštěl násilí, a to přes zjištění opatrovnického soudu, který rozhodoval o návrhu obžalovaného na svěřeni [REDAKCE] do své péče, který byl zamítnut. Společně s profilem této svědkyně z Diagnostického ústavu a Střediska výchovné péče [REDAKCE] nemohly získané skutečnosti k její osobě vést soud k závěru o její věrohodnosti.
72. Výpovědi svědkyně u hlavního líčení se podařily prokázat okolnosti jejího odchodu z bytu obžalovaného. Z její výpovědi soud zjistil, že obžalovaný jí v odchodu z bytu nijak nebránil, ostatně by to bylo i v rozporu s jeho výzvou adresovanou poškozené k opuštění bytu. Obžalovaný dal tehdy najevo zřetelnou nelibost nad jejím telefonátem s jedním z jejích kamarádů a následně po výměně názorů jí nevybíravým způsobem vyzval k odchodu z bytu. Na dotaz poškozené, kde jsou klíče, pouze neodpověděl a nechal na ní, až je najde. Z dokazování také vyplývá, že dveře bytu zamykal obvykle. Konečně i svědek [REDAKCE] vypověděl, že prostřednictvím volání s poškozenou přes aplikaci Facebook Messenger slyšel obžalovaného, jak říká poškozené, aby se sebrala a vypadla. Do jejich hovoru obžalovaný nijak nezasahoval, jen říkal poškozené „ať si sbalí hadry a jde ven z bytu“. Důkazy shromážděné v přípravném řízení a provedené u hlavního líčení neprokázaly, že by obžalovaný v inkriminované době poškozené zakazoval z bytu odejít, v bytě ji zamknul, nebo že by jí jakkoliv v odchodu z bytu zabraňoval.
73. Z dokazování také vyplynulo, že obžalovaný po činu použil vůči poškozené určitou formu zastrašování. Poškozená u hlavního líčení doslova uvedla „na posteli vedle [REDAKCE] jsem klidná nebyla, ale on mi řekl, že jestli se zvednu z postele, tak udělá všechno proto, aby se do [REDAKCE] už nepodívala. Pro mě to bylo v tu dobu moc důležité, [REDAKCE] to věděl. Proto jsem ležela klidně, raději jsem si to vytrpěla“
74. Obžalovaný jakékoliv sexuálně motivované jednání vůči nezletilé sestřenci při hlavním líčení popíral, v přípravném řízení nevypovídal. Jeho výpověď je nevěrohodná, už s ohledem na rozpory mezi tím, co obžalovaný vypověděl při hlavním líčení a jaké skutečnosti byly prokázány v opatrovnickém řízení ve věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 29 P a Nc 233/2017 a 11 P 61/2008 stran průběhu vztahu s jeho přítelkyní [REDAKCE] a jeho vědomí o vedení jejího deníku, který měl obsahovat zmínky o násilí vůči její osobě. Obžalovaný popírá, že by věděl, že si jeho přítelkyně vede deník. Z vyjádření vrchní komisařky vyplývá, že když byl obžalovaný na jeho existenci dotazován, uvedl, že nic takového doma neviděl. Z výpovědi jeho přítelkyně však jednoznačně vyplývá, že jí to řekl právě obžalovaný, že poškozená deník četla. Pokud obžalovaný neuvádí pravdu ohledně své přítelkyně a jejich vztahu, když tyto skutečnosti jsou pro posouzení věci okrajové, pak nelze ani jeho výpověď hodnotit jako věrohodnou i ve vztahu k podstatně závažnější události, a to je způsob trávení posledního zářijového prodlouženého víkendu v roce 2017 s nezletilou [REDAKCE]. Navíc i obžalovaný byl v inkriminovanou dobu ovlivněn alkoholem, když o množství vypitého alkoholu, zvláště tzv. tvrdého, v tomto případě konkrétně rumu, panuje mezi ním a poškozenou vzácná shoda.

Obžalovaný se tak snaží s ohledem na svoje procesní postavení před soudem vystupovat v lepším světle a prezentovat soudu verzi pro něj procesně přijatelnou.

75. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání jeho vážně míněného odporu nebo jeho podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu, s ohledem na to, že mu pachatel za použití násilí nebo pohrůžky násilí nebo pohrůžky jiné těžké újmy nedal žádnou možnost odpor projevit. Výsledkem násilí nebo pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy je, že taková osoba po vyjádření vážně míněného nesouhlasu a projeveném odporu upustí od dalšího vzdoru pro svoji vyčerpanost, zřejmou beznadějnost nebo z odůvodněného strachu, že pachatel svou pohrůžku uskuteční.
76. Subjektem jednání obžalovaného bylo dítě mladší 15 let, když dítětem se jinak podle § 126 trestního zákoníku rozumí osoba mladší osmnáct let, pokud trestní zákon nestanoví jinak. Dítě je objektem zvláštní ochrany, kterou mu garantují mnohé mezinárodní úmluvy, kterými je Česká republika vázána, a kterou mu mimo jiné garantuje článek 32 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Je zjevné, že i trestní zákon ve svých ustanoveních garantoval zvýšenou trestněprávní ochranu dětí jako osob dosud tělesně, duševně a rozumově nevypělých, a proto přísněji reaguje a trestá společensky škodlivé projevy a zásahy do integrity dětí, včetně zásahu do jejich sexuální sféry. V dané trestní věci není sporu o vědomosti obžalovaného o věku poškozené a o tom, že do sexuální sféry poškozené nedovoleně zasáhl.
77. Soud považuje za nutné zdůraznit, že zájmem každé společnosti je chránit a bránit slabší jedince, proto je trestním zákoníkem ve zvýšené míře poskytována ochrana dětem, tedy osobám mladším osmnácti let tak, aby nebyl narušen jejich řádný vývoj. Právě do tohoto zájmu obžalovaný negativně zasáhl. Ochrana dětí je kromě trestního zákoníku a Listiny základních práv a svobod dále garantována zákonem č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů a o změně některých zákonů, které označuje dítě, tedy osobu mladší osmnácti let a oběť trestného činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, za zvlášť zranitelnou oběť ve smyslu § 2 odst. 4 tohoto zákona.
78. Jednání obžalovaného výlučně zasáhlo právě dítě, dospívající dívku, byť krátkodobě. Obžalovaný zneužil možnost pobývat s nezletilou v soukromí bytu, který si pronajímal. Obžalovaný věděl, kolik je poškozené let a chtěl svým jednáním uspokojit přesto svůj sexuální pud. Věděl, že jedná protiprávně. Mezi poškozenou a obžalovaným je rozdíl 6 let, což je v této věkové kategorii rozdíl velmi významný, zejména, co se týče psychické vyspělosti jedince. Obžalovaný byl již dospělý muž, byť teprve dvacetiletý. Poškozená je osobnostně ještě nezralá, dostatečně nevyhodnotila signály zájmu obžalovaného o její osobu. O její naivitě svědčí i skutečnost, že poté, co v bytě obžalovaného přečetla deník jeho přítelkyně, se zmínkami o násilí z jeho strany, v bytě zůstala. O nezralosti svědčí způsob, kterým sama tento fakt komentuje ve své výpovědi slovy „já jsem se úplně zděsila, s kým to jsem doma, dělala jsem, že nic, vrátila jsem to na místo“, byt neopustila. Právě této naivity poškozené obžalovaný využil k uspokojení svého sexuálního zájmu.
79. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný užil vůči poškozené násilí, aby ji tak donutil k pohlavnímu styku způsobem srovnatelným se souloží. Do určité míry využil i situace, kdy spala, a nemohla se tak přechodně bránit tomu, že [REDAKCE]. Ve svém jednání pak pokračoval i v době, kdy se probudila, dávala najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním. Navíc [REDAKCE], a to nejméně dvakrát.
80. Zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím donutí k pohlavnímu styku, čin spáchá jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let.
81. Objektem trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku je právo člověka na svobodné rozhodování o pohlavním životě.

82. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby stejného či odlišného pohlaví. Pohlavní styk lze pojmově vymezit širokým okruhem praktik počínaje souloží (spojením pohlavních orgánů muže a ženy, přičemž postačí, že došlo i jen k částečnému zasunutí pohlavního údu muže do pochvy ženy, nemusí dojít ani k porušení panenské blány), či jinými pohlavními styky provedenými způsobem srovnatelným se souloží, zejména orální, anální pohlavní styk, zasouvání prstů (tzv. digitální penetrace) nebo jiných předmětů do pochvy, konečníku, osahávání genitálií ženy či muže, prsou apod. Jednání pak musí směřovat k pohlavnímu uspokojení pachatele a nezáleží na tom, zda k němu dojde či nikoli.
83. Předmětem útoku tohoto trestného činu je kterýkoli člověk. Nezávisí na věku znásilňované osoby, a proto předmětem útoku může být i dítě mladší 15 let, což vyplývá i z okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby podle § 185 odst. 3 písm. a).
84. Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. V případě odst. 1 alinea 1 pachatelovo násilné jednání směřuje k vykonání pohlavního styku. Pro naplnění této skutkové podstaty není rozhodné, zda dojde k vykonání soulože, protože postačí jakékoli jednání považované za pohlavní styk.
85. Mezi jednáním obžalovaného [REDAKCE] a jeho následky je příčinná souvislost.
86. Dále soud zkoumal zavinění, tedy subjektivní stránku trestného činu.
87. Podle § 15 odst. 1 tr. zákoníku trestný čin je spáchán úmyslně, jestliže pachatel
88. a) chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (úmysl přímý), nebo
89. b) věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý, eventuální).
90. Srozuměním ve smyslu § 15 odst. 2 tr. zákoníku se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Srozumění pachatele u nepřímého úmyslu vyjadřuje jeho aktivní volní vztah ke způsobení následku relevantního pro trestní právo, jímž je míněna vůle, jež se projevila navenek, tj. chováním pachatele. Způsobení takového následku sice není přímým cílem pachatele, ani nevyhnutelným prostředkem, přitom je však pachatel srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo. I když jde o následek pachatelem nechtěný, je s takovým následkem srozuměn. Na takové srozumění se usuzuje z toho, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla zabránit následku, který si představoval jako možný, a to ať už by šlo o jeho vlastní zásah, nebo o zásah někoho jiného.
91. Podle § 17 písm. a) tr. zákoníku, se k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby s přihlédne, pokud jde o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Podle § 17 písm. b) tr. zákoníku jde-li o jinou skutečnost, i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl.
92. Jednání obžalovaného tak zasáhlo čtrnáctileté dítě. Obžalovaný využil zpočátku spánku poškozené a její indispozici po požití alkoholu, který si společně koupili, [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jednalo o jednorázový akt jiného pohlavního styku s poškozenou. Obžalovaný tak učinil s úmyslem uspokojit své pohlavní vzrušení.
93. Formu zavinění soud spatřuje v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, o čemž svědčí způsob fixování poškozené na lůžku a zároveň

došlo za plného vědomí poškozené, kdy tato doslova vypověděla “hýbat jsem se mohla až potom, co slezl. Snažila jsem se „vyškubávat“. Konečně byl obžalovaný velmi dobře obeznámen s věkem poškozené. Věděl, že poškozené ještě nebylo patnáct let, neboť se jednalo o jeho sestřenicí, kterou často, jakož i celou její rodinu, v [REDAKCE] navštěvoval, a její věk mu byl dostatečně znám.

94. K trestní odpovědnosti se mimo jiné vyžaduje, aby pachatel byl v době spáchání trestného činu přičetný (§ 26 tr. zákoníku „a contrario“), tj. aby jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly zachovány alespoň v nezbytné míře. Předpokladem trestní odpovědnosti pachatele za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 trestního zákoníku je úmyslné zavinění pachatele, které je vybudováno na složce jeho vědění (tj. pachatel na základě vnímání objektivní reality a svých znalostí a představ ví, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem) a na složce jeho vůle (tj. pachatel na základě svého v zásadě svobodného rozhodnutí chce porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem nebo je s tím alespoň srozuměn). Pokud je u osoby, která má být pachatelem trestného činu, eliminována možnost vědění nebo vůle, popř. obojího, v důsledku její duševní poruchy, musí se tento závěr projevit v použití ustanovení § 26 nebo § 27 tr. zákoníku o nepřičetnosti či zmenšené přičetnosti. To zakládá podmínky pro buď úplné vyloučení trestní odpovědnosti, nebo uložení trestních sankcí podle § 40 tr. zákoníku, resp. § 99 tr. zákoníku. Otázka zjišťování nepřičetnosti či zmenšené přičetnosti pachatele je otázkou právní, kterou soud hodnotí na podkladě posudku znalce z oboru zdravotnictví a v souladu s dalšími důkazy provedenými ve věci.
95. V nyní projednávané trestní věci vyplynulo ze znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Želmíry Herrové, že v době spáchání posuzovaného činu byl obžalovaný schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost. Své jednání byl ovšem schopen ovládat podstatně sníženež z důvodu přítomnosti sexuality, která se projevuje sadistickými rysy. Její závěry jsou jednoznačné a nevyvolávají žádné pochybnosti. Korespondují i se zjištěními znalce Mgr. Václava Šnorka stran psychologického profilu obžalovaného a se zjištěními ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 29 P a Nc 233/2017 a 11 P 61/2008.
96. Zjištěný skutkový stav soud tak právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), tr. zákoníku.
97. Pokud se týče úvah o **výši a druhu trestu a ochranném opatření**, soud hodnotil povahu a závažnost jednání obžalovaného, jeho osobní poměry a možnost nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky a okolnostmi, za kterých byl proveden, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem a cílem (§ 37 a 39 tr. zákoníku). Krajský soud také zvažoval všechny tyto okolnosti z hlediska polehčujících a přitěžujících okolností ve smyslu § 41 a 42 tr. zákoníku. Při svých úvahách o trestu neopomněl vzít konečně v úvahu, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil v souvislosti se svou sexuální deviací, tedy jeho zmenšenou přičetností ve smyslu § 27 trestního zákoníku a vážil ustanovení § 40 odst. 1, 2 tr. zákoníku a § 99 tr. zákoníku. Vycházel ze stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného, hodnocení jeho osob a možnosti nápravy.
98. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán. Jde o polehčující okolnost podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Inkriminované jednání spáchal ve věku blízkém věku mladistvých. Jde o polehčující okolnost podle § 41 písm. f) trestního zákoníku. Soud přihlédl k úrovni duševní vyspělosti obžalovaného a k tomu, jak se tyto skutečnosti projevily na spáchaném trestném činu, resp. jaké charakteristiky typické pro osoby mladistvé a pro jejich chování měly vliv na jeho spáchání. Obžalovaný se dopustil inkriminovaného jednání ve věku 20 let, je osobností simplexní, nekomplikovanou. Jak bylo zjištěno ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, Mgr. Václava Šnorka

a z jeho výpovědi před soudem, obžalovaný dobře zvládá přehledné jednoznačně definované srozumitelné situace, ve složitějších selhává, není schopen často postihnout souvislosti, neodhadne adekvátně důsledky svých činů. Je emočně a psychosociálně nezralý. Disponuje horšími sociálními dovednostmi, nejedná se však o jedince s chorobně zvýšenou agresivitou. Intenzivnější prožitky nedokáže zpracovat, dochází k zahlcení psychiky. Míra zvládnutí zátěže, frustrační tolerance je nižší než u většiny populace. Nebylo zjištěno, že by poškozená v důsledku jednání obžalovaného, které je popsáno ve skutkové větě rozsudku, byla výrazněji omezena v běžném způsobu života, diskomfort v běžném způsobu života u ní přetrvával jen velmi krátkou dobu a projevoval se méně intenzivně. Konečně soud přihlédl k tomu, že se dopustil trestné činnosti jednorázově, spáchal jeden trestný čin, jeho jednání trvalo krátce, šlo o jiný pohlavní styk srovnatelný se souloží, nikoliv soulož samotnou, a na výzvy poškozené, byť ne hned, reagoval tím, že svého jednání zanechal.

99. Na druhou stranu obžalovanému není možno přičíst polehčující okolnost doznání, která je předpokladem sebekritického postoje a ukazovalo by na existenci sebereflexe. Obžalovaný se necítí vinen žalovaným skutkem a považuje svoji sexualitu za sexualitu v normě.
100. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl dále ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 tr. zákoníku ke zmenšené přičetnosti obžalovaného v době páchaní trestné činnosti, kterou si nepřivodil vlivem návykové látky. Znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že v inkriminované době byly ovládací schopnosti obžalovaného v důsledku sadistické sexuální deviace sníženy, a to měrou podstatnou. Obžalovaný však do té doby, než mu byly známy výsledky znaleckého zkoumání v nyní projednávané věci, o svých problémech se sexuální deviací nevěděl. Rozpoznávací schopnosti byly u obžalovaného plně zachovány
101. Podle § 40 odst. 2 tr. zákoníku má-li soud za to, že by vzhledem k zdravotnímu stavu pachatele uvedeného v odstavci 1 bylo možno za současného uložení ochranného léčení (§ 99) dosáhnout možnosti jeho nápravy i trestem kratšího trvání, sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, přičemž není vázán omezením uvedeným v § 58 odst. 3, a uloží zároveň ochranné léčení.
102. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou ve výměře 5 až 12 let.
103. Soud po zohlednění všech výše uvedených okolností uložil obžalovanému trest odnětí svobody výrazněji pod spodní hranici trestní sazby § 185 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 40 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie byla u obžalovaného zjištěna zmenšená přičetnost, a to měrou podstatnou. Soud má za to, že při zároveň ukládaném ochranném léčení, a to ústavní formou, postačí k jeho nápravě i trest odnětí svobody kratšího trvání, uložení pod spodní hranici trestní sazby, konkrétně ve výměře tří let.
104. Oproti důkazní situaci před vyhlášením prvního rozhodnutí soudu bylo zjištěno podstatně invazivnější jednání obžalovaného s tendencí do určité míry znehybnit oběť jeho sexuálního zájmu, byť se tak stalo krátkodobě a obžalovaný svého jednání na výzvy poškozené zanechal. Jeho jednání, tak jak bylo konkretizováno po doplnění dokazování, je tak pro společnost více škodlivé. Obžalovaný se takového činu navíc dopustil na své sestřenci, kdy zneužil i její blízký citový vztah k němu. Nelze také dovodit, že by se tak stalo pouze spontánně po požití alkoholu, když obžalovaný již předtím, než do bytu přijela, poškozené psal, přestože si byl velmi dobře vědom jejího věku, že bude v bytě chodit nahý, lákal ji do koupelny, apod. Vzhledem k charakteru skutku a zároveň s ohledem na absenci sebekritiky u obžalovaného, a, byť náznakem, projevené lítosti, má soud má zato, že nepostačí hrozba takového trestu a nejsou naplněny podmínky ustanovení § 81 odst. 1 tr. zákoníku o podmíněného odložení výkonu trestu odnětí svobody. Trest odnětí svobody je nepodmíněný a obžalovaný byl pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou za užití ustanovení § 56 odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. a) tr. zákoníku.
105. Soud podle § 99 odst. 1 tr. zákoníku obžalovanému uložil též ochranné opatření, a to ochranné sexuologické léčení v ústavní formě.

106. Obžalovaný spáchal trestnou činnost za podstatného snížení ovládacích schopností, jakožto důsledek diagnostikované sexuální deviace, sadismu, a to měrou podstatnou. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, MUDr. Želmíra Herrová, podrobně zdůvodnila zjištění, která jí vedla k návrhu na uložení sexuologického ochranného léčení obžalovanému, a to ve formě ústavní. V podrobnostech na tyto závěry rozvedené shora v odst. 23 a 24 odůvodnění soud odkazuje. I znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Václav Šnorka, došel při svém znaleckém zkoumání k závěru, že případné agresivní jednání by se mohlo u obžalovaného projevit specificky v sexuálním kontextu, když z klinicko-psychologického hlediska se jeho sexualita jeví jako problematická. Je naznačena preference jednak mladších osob, jednak bylo zjištěno zatížení sexuality obžalovaného agresivními obsahy. Nad těmito prožitky nemá obžalovaný plný náhled a do popředí tak vystupuje především zvládnutí jeho sexuality, což podmiňuje úspěšnou resocializaci. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalkyně MUDr. Želmíry Herrové u hlavního líčení formou videokonference bylo zjištěno, že těžiště sexuální deviace obžalovaného je v sadistické proceptivitě, to znamená v podrobování, ovládnutí, manipulování objektu sexuálního zájmu. Nezanedbatelné jsou v tomto směru i výsledky falopletysmografického vyšetření. Další poznatky o agresivitě obžalovaného v sexuální oblasti vyplývají ze spisu Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 29 P a Nc 233/2017 a 11 P 61/2008 (v podrobnostech viz odst. 42 odůvodnění).
107. Obžalovaný v rámci své výpovědi uvedl, že se cítí po sexuální stránce zcela zdravý a evidentně tak nemá aktuálně na svoji sexualitu náhled. Tím spíše, že takové prohlášení učinil již v řízení před soudem, kdy byl seznámen se všemi v přípravném řízení provedenými důkazy včetně znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie. Obžalovaný si dosud nepřipustil tuto svou sexuální odchylku. Za těchto zjištění trvá nebezpečí, že i v budoucnosti by se mohl dopouštět obdobného jednání a existuje tak nezanedbatelné riziko recidivy. Je nutné jednak chránit společnost před dalšími negativními projevy patologické sexuality obžalovaného, a jednak jemu samotnému umožnit do budoucna regulovat nevhodné projevy vlastní sexuality a naučit se realizovat svůj pohlavní pud v mezích zákona. V budoucnu, pokud bude obžalovaný spolupracovat, může být forma léčby změněna na ambulantní.
108. Znalkyně také zdůvodnila, z jakých důvodů je nutné zahájit ochrannou léčbu ve formě ústavní a nikoli pouze ambulantní. Ústavní forma ochranného léčení ve smyslu ustanovení § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku lépe zabezpečí edukaci obžalovaného než forma ambulantní, když je nutná intenzivní náhledová terapie, která ve formě ambulantní možná není. Obžalovaný si není vědom své sexuální deviace. V rámci ústavního léčení se tak naučí, co prožívá, když uvidí objekt svého sexuálního zájmu, co se s ním v této době děje a naučí se svůj deviantní sexuální pud realizovat v rámci zákona. Do budoucna pak není možno vyloučit při spolupráci obžalovaného změnu ústavní formy ochranného léčení na formu ambulantní.
109. **Náhrada nemajetkové újmy.**
110. V rámci adhezního řízení se poškozená [REDAKCE] připojila s návrhem na náhradu nemajetkové újmy k trestnímu řízení ve výši 50 000 Kč.
111. Poškozeným je nutno rozumět každého, kterému bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková škoda nebo nemajetková újma (§ 43 odst. 1 tr.ř.).
112. Podle § 43 odst. 3 tr.ř. v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obviněnému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu (§ 2951 odst. 2 nového o.z.). Potřeba finanční satisfakce narůstá v přímé úměře s mírou zavinění původce zásahu, neboť vyšší mírou zavinění je vždy neoprávněnost zásahu do osobnostních práv zesílena.

113. Trestním zákoníkem je poskytována ve zvýšené míře ochrana dětem, tedy osobám mladším osmnácti let tak, aby nebyl narušený řádný vývoj. Ochrana dětí je garantována Listinou základních práv a svobod v článku 32 odst. 1. Jednání obžalovaného výlučně zasáhlo právě dítě, a to i v privilegované kategorii mladší patnáct let, byť krátkodobě. Soud i na tomto místě znovu konstatuje, že obžalovaný sexuální interakci s poškozenou do určité míry nevykloučoval, naopak ji do určité míry předjímal, neboť jí psal, že před ní bude chodit nahý, v bytě jí lákal do vany, apod.
114. Podle § 2956 obč. zákoníku vznikne-li škůdci povinnosti odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
115. Podle § 2957 obč. zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určen tak, aby byl odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahů jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru, nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala. V tomto případě je zjišťováno úmyslné zavinění v jeho přísnější formě, tedy úmysl přímý.
116. Podle § 2951 odst. 2 obč. zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
117. Podle § 3 odst. 1 obč. zákoníku soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí.
118. Podle § 3 odst. 2 písm. a), c) obč. zákoníku soukromé právo spočívá zejména na zásadách, že každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí, nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu, nebo pro závislost svého postavení utrpět nedůvodnou újmu. Je zřejmé, že nikdo nemá právo zasáhnout do tělesné a sexuální integrity člověka, tím spíše dítěte.
119. Podle § 81 odst. 1 obč. zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv, každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka, žít podle svého. Podle § 81 odst. 2 o.z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Dokazováním bylo zjištěno porušení základních osobnostních práv poškozené jako je důstojnost, právo žít v příznivém životním prostředí, právo na soukromí a v neposlední řadě právo i na řádný a nerušený fyzický a psychický vývoj a tím i právo na svobodné rozhodování o pohlavním životě.
120. Podle § 91 obč. zákoníku je člověk nedotknutelný.
121. Není pochyb o tom, že k zásahu obžalovaného do intimní sféry poškozené došlo, a to za použití násilí, tedy [REDAKCE] a obžalovaný svého jednání na výzvy poškozené zanechal.
122. Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal, vůči poškozené neučinil žádný projev, ze kterého by soud mohl usuzovat na existenci sebekritiky. Poškozené se tedy nedostalo zatím jakéhokoliv zadostiučinění vyjma toho, že byl obžalovaný, dosud nepravomocně, odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Obžalovaný způsobil újmu úmyslně, jeho jednání proti poškozené jako oběti trestné činnosti mělo, byť přechodně na kratší dobu, nepříznivé dopady do její osobnostní sféry, kdy několik dní špatně spala, když přijela do [REDAKCE], tak si na

událost vzpomněla v negativním slova smyslu. Nemajetková újma byla poškozené způsobena v souvislosti s neoprávněným zásahem ze strany obžalovaného do jejího široce definovaného práva na ochranu soukromého života. Poškozená je zvláště zranitelnou obětí ve smyslu § 2 odst. 4 písm. a) zák. č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů.

123. Jednalo se o útok na její pohlavní nedotknutelnost, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočíval v porušení duševní i tělesné integrity nezletilé. Právo na soukromí v sobě zahrnuje také právo osoby vytvořit a udržovat vztahy s jinými lidmi, zejména v citové oblasti, aby tak mohla rozvíjet a naplňovat vlastní osobnost. Protiprávní narušení těchto vztahů ze strany obžalovaného pak představuje neoprávněný zásah do práva na soukromý a rodinný život poškozené. Poškozené je nutno nahradit nejen neoprávněný zásah do její sexuální sféry, ale i nahradit ohrožení jejích přirozených práv v budoucnosti.
124. Poškozená byla do budoucna připravena rozvíjet přirozeně pozitivní vztahy se svým bratrancem, měla k němu citový vztah, což bylo zjištěno z její výpovědi na více místech. Potvrzuje to i její matka. Obžalovaný svým jednáním do tohoto vztahu nenapravitelně zasáhl. Na druhé straně nebylo zjištěno, že by ji konkrétní soudem projednávaná negativní zkušenost s obžalovaným hlouběji zasáhla, omezovala v běžném způsobu života. Dle sdělení matky se projevuje obvyklým způsobem jak v rodině, tak i při navazování a udržování kontaktů s vrstevníky, což je potvrzováno i znaleckým posudkem znalce z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, Mgr. Miroslava Macho a konečně toto stvrzuje i sama poškozená.
125. Soud přihlédl kromě charakteru jednání obžalovaného a k jeho délce ke skutečnosti, že poškozená byla v souvislosti s jednáním obžalovaného i sekundárně viktimizována opakovanými vyjádřeními před orgány činnými v trestním řízení, před znalcem a konečně i před soudem.
126. V rámci výroku o nemajetkové újmě a její výši je nutno zjišťovat i vždy poměry na straně škůdce, v tomto případě obžalovaného, aby soudní rozhodnutí pro něj nemělo likvidační charakter. V adhezním řízení je tak nutno zohledňovat aspekt proporcionality (viz rozhodnutí III. ÚS 2954/11 ze dne 30. 3. 2012). Otázka míry zavinění pachatele, tedy původce zásahu, je zásadním způsobem spoluurčujícím a jedním z klíčových hledisek pro navýšení peněžní náhrady (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 46/2013 ze dne 19. 6. 2013, apod.).
127. Obžalovaný je osobou, která vykonává práci pravidelně, jeho měsíční výdělek se pohybuje přes 18 000 Kč čistého, pronajímá si byt.
128. Po zvážení všech těchto uvedených rozhodných okolností je podle názoru soudu na místě přiznat poškozené v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu přiměřené zadostiučinění za újmu na jejích přirozených právech ve výši 20 000 Kč, která odpovídá intenzitě nepříznivého dopadu do její osobnostní sféry.
129. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla pak poškozená se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na nemajetkovou újmu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku

o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.)

Krajský soud České Budějovice dne 27. 2. 2019

JUDr. Olga Smrčková, v.r.
předsedkyně senátu